

WET van 4 Mei 1921 op de inkomstenbelasting (Inkomstenbelasting 1922) (G.B. 1921 no. 112), gelijk zij luidt na de daarin aangebrachte wijzigingen bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1941 no. 9, G.B. 1941 no. 85, G.B. 1942 no. 146, G.B. 1943 no. 141, G.B. 1944 no. 122, G.B. 1945 no. 46, G.B. 1949 no. 37, G.B. 1949 no. 56, G.B. 1949 no. 72, G.B. 1949 no. 120, G.B. 1949 no. 159, G.B. 1949 no. 160, G.B. 1950 no. 135, G.B. 1952 no. 40, G.B. 1952 no. 118, G.B. 1953 no. 152, G.B. 1954 no. 40, G.B. 1954 no. 111, G.B. 1955 no. 2, G.B. 1958 no. 36, G.B. 1960 no. 17, G.B. 1960 no. 30, G.B. 1965 no. 116, G.B. 1970 no. 33, S.B. 1977 no. 45, S.B. 1980 no. 100, S.B. 1981 no. 30, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1981 no. 190, S.B. 1982 no. 74, S.B. 1984 no. 108, S.B. 1989 no. 107, S.B. 1989 no. 109, S.B. 1989 no. 112, S.B. 1989 no. 113, S.B. 1995 no. 9, S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 14, S.B. 1995 no. 52, S.B. 1995 no. 114, S.B. 1998 no. 73, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2002 no. 109, S.B. 2003 no. 30.

**EERSTE AFDELING
VAN DE BELASTING NAAR HET ZUIVER INKOMEN**

**HOOFDSTUK I
BELASTINGPLICHTIGEN**

Artikel 1¹

1. Onder de naam van inkomstenbelasting wordt een directe belasting geheven van binnenlandse en buitenlandse belastingplichtigen.
2. Aan de inkomstenbelasting zijn als binnenlandse belastingplichtige onderworpen:
  - a. de natuurlijke personen, die in Suriname wonen;
  - b. de volgende in Suriname gevestigde lichamen:
    - 1°. naamloze vennootschappen, commanditaire vennootschappen op aandelen en andere vennootschappen welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld;
    - 2°. coöperatieve verenigingen en andere verenigingen op coöperatieve grondslag;
    - 3°. onderlinge verzekeringsmaatschappijen, alsmede verenigingen welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreden;
    - 4°. hiervoor niet genoemde privaatrechtelijke rechtspersonen en verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid, indien en voor zover zij een bedrijf uitoefenen, anders dan uitsluitend ter behartiging van een algemeen maatschappelijk belang;
    - 5°. bij wet opgerichte rechtspersonen indien en voor zover zij een bedrijf uitoefenen.
3. Aan de inkomstenbelasting zijn als buitenlandse belastingplichtigen onderworpen:
  - a. de natuurlijke personen, die niet in Suriname wonen en binnenlands onzuiver inkomen genieten als bedoeld in hoofdstuk IV;
  - b. de volgende niet in Suriname gevestigde lichamen, die binnenlands onzuiver inkomen genieten als bedoeld in hoofdstuk IV: rechtspersonen, commanditaire vennootschappen op aandelen en andere niet rechtspersoonlijkheid bezittende vennootschappen welke kapitaal geheel of ten dele in aandelen is verdeeld, verenigingen zonder rechtspersoonlijkheid en doelvermogens.

---

¹ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1989 no. 109.

4. Bij Staatsbesluit kunnen lichamen bedoeld in lid 1 letter b onder 5, onder daartoe te stellen voorwaarden op grond van het algemeen maatschappelijk belang, van de belasting worden vrijgesteld.

Artikel 2²

1. De lichamen, vermeld in artikel 1, tweede lid, letter b, onder 1°, 2° en 3°, worden geacht hun bedrijf uit te oefenen met behulp van hun gehele vermogen.
2. Voor de toepassing van artikel 1, tweede lid, letter b, onder 1°, wordt het bestaan van een naamloze vennootschap mede aangenomen, zodra en zolang een bedrijf als behorende aan een naamloze vennootschap in het handelsregister staat ingeschreven.
3. Onder het uitoefenen van een bedrijf als bedoeld is in artikel 1, tweede lid, letter b, onder 4° en 5°, wordt mede verstaan een uiterlijk daarmee overeenkomende werkzaamheid waardoor in concurrentie wordt getreden met bedrijven, uitgeoefend door natuurlijke personen dan wel door lichamen, vermeld in artikel 1, tweede lid, letter b, onder 1°, 2° of 3°.

Artikel 3³

1. Waar iemand woont en waar een lichaam gevestigd is wordt, onverminderd het bepaalde in de volgende leden, voor de toepassing van deze wet naar de omstandigheden beoordeeld.
2. Hij, die metterwoon in Suriname terugkeert binnen een jaar nadat hij Suriname metterwoon heeft verlaten, zonder inmiddels elders te hebben gewoond, wordt voor de duur van zijn afwezigheid geacht binnen Suriname te hebben gewoond.
3. De buiten Suriname verblijfhoudende Surinamer die in dienstbetrekking staat tot een Surinaamse publiekrechtelijke rechtspersoon, alsmede zijn niet duurzaam gescheiden van hem levende echtgenoot en zijn minderjarige inwonende kinderen en pleegkinderen, worden geacht binnen Suriname te wonen.
4. Heeft de oprichting van een lichaam plaatsgevonden naar Surinaams recht, dan wordt het lichaam steeds geacht binnen Suriname te zijn gevestigd.

HOOFDSTUK II IN SURINAME WONENDE NATUURLIJKE PERSONEN

Artikel 4⁴

1. De in Suriname wonende natuurlijke personen zijn belastingplichtig naar hun zuiver inkomen.
2. Het zuiver inkomen is het in een belastingjaar of een gedeelte daarvan gedurende

---

² Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1989 no. 109.

³ Gew. bij G.B. 1932 no. 120, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1995 no. 10.

⁴ Gew. bij G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 52.

hetwelk de belastingplicht heeft bestaan (belastingtijdvak) genoten onzuiver inkomen, achtereenvolgens verminderd met:

- a. de verrekenbare verliezen;
- b. de aftrekposten genoemd in artikel 18.

3. Het onzuiver inkomen is het gezamenlijk bedrag van hetgeen de belastingplichtige geniet als positieve en negatieve zuivere opbrengst van:
  - 1°. onroerende goederen;
  - 2°. roerend kapitaal;
  - 3°. onderneming en arbeid;
  - 4°. rechten op periodieke uitkeringen van het leven afhankelijk;
  - 5°. het rentebestanddeel, bedoeld in artikel 18bis, derde lid.
4. Bij de berekening van het zuiver inkomen zijn achtereenvolgens verrekenbaar de volgende verliezen voor zover zij niet reeds bij de berekening van het zuiver inkomen of het binnenlands zuiver inkomen over enig belastingjaar of belastingtijdvak in aftrek konden worden gebracht:
  - a. de negatieve bedragen welke de uitkomsten vormen van de berekening van het onzuiver inkomen of het binnenlands onzuiver inkomen over voorafgaande belastingjaren, voor zover zij voortvloeien uit aanloopverliezen; onder aanloopverliezen worden verstaan de verliezen geleden in de uitoefening van een bedrijf in de eerste drie boekjaren, nadat met de uitoefening van dat bedrijf een aanvang is gemaakt, indien sedert dat tijdstip in Suriname van de bedrijfsuitoefening een regelmatige boekhouding is gevoerd met geregelde jaarlijkse afsluitingen;
  - b. de negatieve bedragen welke de uitkomsten vormen van de berekening van het onzuiver inkomen of het binnenlands onzuiver inkomen over de zeven voorafgaande belastingjaren.
5. De zuivere opbrengst van onderneming en arbeid over een boekjaar, dat in of met het belastingjaar of het belastingtijdvak eindigt, wordt geacht tot het zuiver inkomen over dat belastingjaar of belastingtijdvak te behoren.

Artikel 5⁵

1. Als opbrengst van onroerende goederen worden beschouwd de voordelen die, anders dan door de uitoefening van een bedrijf of beroep, worden getrokken uit onroerende goederen - voor zover niet zijnde gebouwen, gedeelten van gebouwen of gronden in eigen gebruik voor woning of huishoudelijke doeleinden - zoals:
  - huur- of pachtsommen en verdere prestatieën van huurders of pachters;
  - vruchten, waarvan het genot bij verhuring of verpachting is voorbehouden;
  - uitkeringen terzake van opstal, erfpacht of vaste huur;
  - uitkeringen terzake van grondrente of andere op onroerend goed gevestigde schuldplichtigheid.
2. Voor de toepassing van deze wet worden onder onroerende goederen mede verstaan mijnen, steengroeven en andere natuurlijke hulpbronnen, alsmede rechten tot opsporing, onderzoek of exploitatie van natuurlijke hulpbronnen en rechten op vaste of veranderlijke uitkeringen verkregen ter zake van of in verband met de verlening of afstand van rechten tot opsporing, onderzoek of exploitatie van natuurlijke

---

⁵ Gew. bij G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 182.

hulpbronnen.

Artikel 6⁶

1. Als opbrengst van roerend kapitaal worden beschouwd de vruchten van kapitaal, dat niet in onroerende zaken of in eigen bedrijf of beroep is belegd, zoals:
rente van inschrijvingen op de grootboeken der Nederlandse, koloniale of buitenlandse schuld, dividenden en rente van aandeelbewijzen, obligatiën of andere effecten;
uitkeringen op geldschieting en commandite;
rente van andere schuldvorderingen, uit welken hoofde ook, onverschillig of van de schuld een bewijs is afgegeven en of de betaling door hypotheek of op andere wijze is verzekerd;
rente begrepen in de aflossing van schuldvorderingen;
altijddurende renten.
2. Aandeelbewijzen en obligatiën, die aan aandeelhouders anders dan tegen storting van de volle nominale waarde worden uitgereikt, worden als dividenden beschouwd tot het bedrag ten aanzien waarvan niet blijkt, dat storting heeft plaatsgevonden of zal plaats vinden.
Bijinschrijving op aandeelbewijzen wordt met uitreiking van zodanige bewijzen gelijkgesteld.
3. Gehele of gedeeltelijke teruggave van hetgeen op aandelen is gestort wordt als dividenduitkering aangemerkt, indien en voor zover er zuivere winst is, tenzij tevoren het maatschappelijk kapitaal van het lichaam, dat de teruggave doet, door wijziging in de akte van oprichting, dienovereenkomstig is verminderd.

Artikel 7⁷

1. De opbrengst van onderneming en arbeid omvat de niet onder artikel 6 vallende voordelen die worden genoten:
  - a. als winst uit bedrijf of beroep;
  - b. als loon uit dienstbetrekking;
  - c. uit niet in dienstbetrekking verrichte werkzaamheden en diensten.Hieronder worden niet verstaan voordelen behaald met de aan- en verkoop van vermogensbestanddelen waaraan, tussen de tijdstippen van aan- en verkoop, geen veranderingen zijn aangebracht.
2. Waar in deze wet wordt gesproken van bedrijf wordt daaronder mede verstaan het zelfstandig uitgeoefende beroep.
3. Winst uit bedrijf geniet hij, voor wiens rekening het bedrijf wordt uitgeoefend, daaronder begrepen hij die, anders dan als aandeelhouder, medegerechtigd is tot het vermogen van een bedrijf.
4. De in een jaar uit bedrijf genoten winst wordt berekend volgens goed koopmansgebruik, met inachtneming van een bestendige gedragslijn welke

---

⁶ Gew. bij G.B. 1932 no. 120.

⁷ Gew. bij G.B. 1939 no. 113, G.B. 1965 no. 116, G.B. 1970 no. 33, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1989 no. 112, S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 52, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2003 no. 30.

onafhankelijk is van de vermoedelijke uitkomst en welke slechts gewijzigd kan worden indien bijzondere omstandigheden dit rechtvaardigen.

5. Voordelen uit bedrijf welke niet reeds op de voet van het in de voorgaande leden en in de artikelen 7a, 10 en 11 bepaalde in aanmerking zijn genomen, worden gerekend tot de winst van het belastingjaar of belastingtijdvak waarin degene voor wiens rekening het bedrijf wordt uitgeoefend ophoudt uit het bedrijf in Suriname belastbare winst te genieten.
6. Voordelen behaald met of bij het staken van een bedrijf, dat door de belastingplichtige gedurende tenminste vijf jaren is uitgeoefend, behoren slechts tot de winst voor zover zij meer bedragen dan Sf.5.000.000,- (Vijf Miljoen Gulden Surinaams courant). Het bepaalde in de vorige volzin is ten aanzien van de belastingplichtige die op de voet van het in de leden 7 en 8 bepaalde een bedrijf voortzet of mede voortzet slechts van toepassing indien het bedrijf langer dan vijf jaren voor zijn rekening is uitgeoefend.
7. De Inspekteur der Direkte Belastingen is bevoegd in geval van omzetting van een bedrijf in een naamloze vennootschap of van overgang van een bedrijf door het overlijden van de belastingplichtige, op verzoek van hem of hen voor wiens of voor wier rekening het bedrijf na die omzetting of overgang wordt voortgezet, te bepalen dat onder door hem te stellen voorwaarden, onder meer ten aanzien van de boekwaarde van het bedrijfsvermogen, de belastingheffing over de met of bij de omzetting of overgang behaalde winst geheel of gedeeltelijk achterwege blijft.
8. Indien een belastingplichtige, die de leeftijd van 55 jaar heeft bereikt, een voor zijn rekening uitgeoefend bedrijf overdraagt aan één of meer van zijn eigen, aangehuwde of pleegkinderen, wordt voor het bepalen van de uit dat bedrijf in het kalenderjaar van overdracht genoten winst, het bedrijf niet geacht te zijn gestaakt, mits zowel de overdragende belastingplichtige als degene die het bedrijf voortzet dit schriftelijk verzoeken. Alsdan wordt degene aan wie het bedrijf is overgedragen voor het bepalen van de winst uit onderneming geacht in de plaats te zijn getreden van degene die het bedrijf heeft overgedragen.
9. De begrippen loon en dienstbetrekking worden opgevat overeenkomstig de wettelijke bepalingen betreffende de loonbelasting.

Artikel 7a⁸

1. Bij het bepalen van winst uit onderneming worden van kosten van onroerende goed, indien dat onroerend goed zowel in het kader van de onderneming als ten behoeve van privé wordt gebruikt, niet in aftrek toegelaten van dat gedeelte dat overeenkomt met het gedeelte van het onroerend goed dat in gebruik is voor privé-doeleinden.
2. Bij het bepalen van de winst uit onderneming wordt de waarde van geheel of gedeeltelijke vrije geneeskundige behandeling in aanmerking genomen voor de werkelijke kosten met een maximum van Sf 500.000,- (Vijfhonderdduizend Gulden Surinaams courant) per jaar.
3. Bij het bepalen van winst uit onderneming worden de aan het houden van een auto,

---

⁸ Ingev. bij S.B. 1995 no. 10; gew. bij S.B. 2000 no. 123.

daaronder niet begrepen een vrachtauto, verbonden kosten per jaar geacht tot een bedrag van tenminste 2 (Twee) percent van de catalogusprijs van de auto niet te zijn gemaakt ten behoeve van de onderneming.

4. In geval aan een belastingplichtige in verband met het verrichten van arbeid een auto, daaronder niet begrepen een vrachtauto, ter beschikking is gesteld, wordt per jaar tot de inkomsten uit arbeid gerekend een bedrag van ten minste 2 (Twee) percent van de catalogusprijs. Kosten welke belastingplichtige tot vergoeding terzake van het gebruik, anders dan ten behoeve van het verrichten van arbeid, aan degene die de auto aan hem ter beschikking stelt verschuldigd is, komen niet in aftrek op de forfaitair bepaalde bijtelling.
5. Onder een vrachtauto, als bedoeld in het derde en vierde lid, wordt verstaan een auto waarvan het laadvermogen meer dan 1000 (Duizend) kilogram bedraagt.
6. Het bepaalde in het derde en vierde lid blijft buiten toepassing indien middels een sluitende kilometeradministratie wordt bewezen dat de auto uitsluitend ten behoeve van de onderneming of het verrichten van arbeid wordt gebruikt.
7. Voor de toepassing van het derde tot en met zesde lid worden de kosten van reizen tussen de woning of verblijfplaats en de plaats waar de onderneming gevestigd is dan wel de arbeid wordt verricht, geacht te zijn gemaakt ten behoeve van de onderneming dan wel ten behoeve van het verrichten van arbeid.

Artikel 7bis⁹

Vervallen.

Artikel 8¹⁰

Tot de opbrengst van rechten op periodieke uitkeringen zoals bedoeld in artikel 4, derde lid onder ten vierde, worden gerekend lijfrenten, pensioenen en periodieke uitkeringen die tot doel hebben te voorzien in een redelijke verzorging en voorziening in het levensonderhoud van belastingplichtige, zijn echtgenoot en minderjarige eigen en pleegkinderen, bij ouderdom, overlijden of invaliditeit, voor zover de opbrengsten niet reeds vallen onder artikel 7.

Artikel 9¹¹

Als inkomen of deel van het inkomen wordt niet beschouwd:

- a. ten aanzien van minderjarigen, hetgeen zij van hun ouders voor onderhoud en opvoeding genieten of hetgeen hun in de vorm van een lijfrente of andere periodieke uitkering door hun ouders is toegekend;
- b. het aandeel in de winst van coöperatieve verenigingen, dat door de leden naar de maatstaf van de door hen bestede som wordt genoten, mits het doel der vereniging niet met het bedrijf of beroep harer leden in verband staat;
- c. het aandeel in de winst van verzekeringsmaatschappijen, dat door de verzekerden als zodanig wordt genoten;

---

⁹ Vervallen bij S.B. 1981 no. 182.

¹⁰ Gew. bij S.B. 1981 no. 182, S.B. 1995 no. 10.

¹¹ Gew. bij G.B. 1932 no. 120, 1939 no. 113, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 30, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1981 no. 190.

- d. winst, ontstaan enkel door speculatie in fondsen of goederen anders dan in de uitoefening van een bedrijf;

Artikel 10¹²

1. De opbrengst ener bron van inkomen, niet zijnde winst uit onderneming of loon uit dienstbetrekking, wordt ter berekening van haar zuiver bedrag verminderd met de kosten tot verwerving, inning en behoud van de opbrengst en met de op de opbrengst rustende lasten zoals:
  - de kosten van verzekering en onderhoud van onroerende goederen ten bedrage van ten hoogste de opbrengst van die onroerende goederen met dien verstande dat, ingeval een gebouw bij wijze van onderhoud wordt geleverd, het vorenbedoelde maximum wordt verhoogd met het bedrag der kosten van het verven;
  - uitkeringen wegens opstal of ander zakelijk recht krachtens hetwelk de belastingplichtige het genot van het onroerend goed heeft;
  - op onroerende goederen rustende belastingen en uitkeringen wegens daarop gevestigde schuldplichtigheid;
  - kosten van verhuring of verpachting van onroerende goederen;
  - kosten vallende op verzilvering van coupons.
2. Voor de berekening van de winst uit bedrijf worden de afschrijvingen op bedrijfsmiddelen jaarlijks gesteld op het gedeelte van de nog niet afgeschreven aanschaffings- of voortbrengingskosten, dat aan het jaar kan worden toegerekend.
3. Van de onzuivere opbrengst ener bron van inkomen, niet vallende onder het vorige lid, wordt bovendien afgetrokken de afschrijving, welke nodig mocht zijn, wegens het aflopen van aan de belastingplichtige toekomend recht, dat aan een termijn is gebonden.
4. Loon uit dienstbetrekking wordt ter berekening van het zuiver bedrag, verminderd met de in artikel 12 van de Wet Loonbelasting bedoelde aftrekbare kosten.

Artikel 11¹³

1. Uitgaven voor aankoop, stichting, verbetering of verandering van gronden, gebouwen, werktuigen, gereedschappen en andere zaken, die voor de uitoefening van het bedrijf of beroep worden gebruikt, uitgaven voor overneming, uitbreiding, verbetering of verandering van het bedrijf en andere uitgaven van dien aard, worden niet als bedrijfs- of beroepskosten beschouwd.
2. Uitgezonderd zijn de uitgaven tot aanschaffing van voorwerpen van geringe waarde voor zover die uitgaven volgens goed koopmansgebruik tot de dagelijkse kosten van het bedrijf kunnen worden gerekend.
3. Met uitzondering van de in het vierde lid van dit artikel en de in de artikelen 21 en 22 genoemde reserves, is geen aftrek mogelijk terzake van het vormen of vergroten van een reserve of voor interest van eigen kapitaal.

---

¹² Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1954 no. 40, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1995 no. 9, S.B. 1995 no. 10.

¹³ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1995 no. 10.

4. Bij het bepalen van de in een kalenderjaar genoten winst kan worden gereserveerd tot gelijkmatige verdeling van kosten en lasten en tot dekking van risico's welke in belangrijke mate worden verzekerd, doch door de belastingplichtige niet verzekerd zijn; bij het bepalen van deze reserves blijven wijzigingen in lonen en prijzen opgetreden na afloop van het kalenderjaar buiten beschouwing.
5. Het bepaalde in het vierde lid is slechts van toepassing op de belastingplichtige, die in Suriname regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Indien hij ophoudt aldus in Suriname boek te houden, dan wordt de reserve opgenomen in de winst van het laatste boekjaar met betrekking waartoe aan dit vereiste is voldaan.

Artikel 12¹⁴

1. Voor de heffing van de belasting wordt de opbrengst bepaald van de bronnen van inkomen, die bij de aanvang van het belastingjaar voor de belastingplichtige bestaan.
2. Bedrijven, beroepen, handelingen, werkzaamheden en diensten, die vóór dat tijdstip door hem zijn uitgeoefend, verricht of bewezen, worden als een bestaande bron van inkomen aangemerkt, indien zij niet voor goed zijn gestaakt.
3. Ten aanzien van personen, die op een later tijdstip belastingplichtig worden, treedt de aanvang van het in het eerste lid van artikel 39 bedoelde belastingtijdvak voor de aanvang van het belastingjaar in de plaats.

Artikel 13¹⁵

1. De opbrengst van onroerend goed, roerend kapitaal, arbeid en rechten op van het leven afhankelijke periodieke uitkeringen wordt geacht te zijn genoten op het tijdstip waarop zij:
ontvangen of verrekend zijn, ter beschikking van de belastingplichtige zijn gesteld of rentedragend zijn geworden; dan wel vorderbaar en tevens inbaar zijn geworden.
2. De kosten tot verwerving, inning en behoud van de in het eerste lid bedoelde opbrengsten alsmede de op die opbrengsten rustende lasten worden in aanmerking genomen op het tijdstip waarop zij betaald of verrekend zijn, door de belastingplichtige ter beschikking zijn gesteld of rentedragend zijn geworden.

Artikel 14¹⁶

1. Is de opbrengst van enige bron van inkomen nog niet over een vol kalender- of boekjaar door de belastingplichtige genoten, dan wordt zij in rekening gebracht tot haar bekend of te begroten jaarlijks zuiver bedrag. Voor de vaststelling van dit bedrag wordt uitsluitend op bij de aanvang van het belastingjaar bestaande feiten

---

¹⁴ Gew. bij G.B. 1939 no. 113; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

¹⁵ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113; Lid 1 buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; Gew. bij S.B. 1981 no. 182; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

¹⁶ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

gelet.

2. Ten aanzien van personen, die op een later tijdstip belastingplichtig worden, treedt de aanvang van het in het eerste lid van artikel 39 bedoelde belastingtijdvak voor de aanvang van het belastingjaar in de plaats.

Artikel 15¹⁷

De jaarlijkse zuivere opbrengst van tijdelijk niet belegde gelden wordt bepaald naar de wijze, waarop zij zullen worden belegd, of, indien aan de gelden nog geen bestemming is gegeven, op drie ten honderd berekend.

Artikel 16¹⁸

Vervallen.

Artikel 17¹⁹

1. Op zichzelf staande werkzaamheden blijven bij de toepassing der artikelen 12, 13, 14, 15 en 16 buiten aanmerking.
2. Heeft de belastingplichtige in het jaar, voorafgaande aan het belastingjaar, een opbrengst van op zichzelf staande werkzaamheden genoten of een uit zodanige werkzaamheden voortgesproten verlies geleden, dan wordt het volgens de genoemde artikelen bepaalde inkomen met het zuivere bedrag dier opbrengst vermeerderd of met dat verlies verminderd.

Artikel 18²⁰

1. Ter berekening van het zuiver inkomen, worden, met inachtneming van het bepaalde in artikel 31, op het onzuiver inkomen in mindering gebracht:
  - a. door belastingplichtige betaalde lijfrenten, pensioenen en andere periodieke uitkeringen, bedoeld in artikel 8;
  - b. door belastingplichtige betaalde premies voor lijfrenten - kapitaalverzekeringen waarop een lijfrenteclausule is geplaatst daaronder begrepen -, pensioenen of andere periodieke uitkeringen bedoeld in artikel 8, die tot doel hebben te voorzien in een redelijke verzorging van belastingplichtige, zijn echtgenoot en minderjarige eigen- of pleegkinderen bij ouderdom, overlijden of invaliditeit, tot een maximum van 10% van het onzuiver inkomen;
  - c. premies ingevolge de Wet Algemeen Oudedagsvoorzieningsfonds;
  - d. door belastingplichtige noodzakelijk verrichte uitkeringen en verstrekkingen tot levensonderhoud aan behoeftige, niet bij belastingplichtige inwonende bloed- en aanverwanten in de eerste graad, pleegkinderen daaronder begrepen, voorzover de uitkeringen en verstrekkingen 10% van het onzuiver inkomen te boven gaan en tot geen hoger bedrag dan in overeenstemming is met de behoefte van

---

¹⁷ Gew. bij G.B. 1924 no. 84; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

¹⁸ Vervallen bij G.B. 1965 no. 116.

¹⁹ Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

²⁰ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1945 no. 46, G.B. 1949 no. 37, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 30, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1981 no. 190, S.B. 1982 no. 74, S.B. 1984 no. 108, S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 52, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2003 no. 30.

- degene, die de uitkering of verstrekking geniet, en met het inkomen van belastingplichtige;
- e. door belastingplichtige betaalde noodzakelijke studiekosten tot opleiding voor een beroep van zijn eigen, aangehuwde of pleegkinderen, voorzover de kosten 10% van het onzuiver inkomen te boven gaan, met dien verstande dat geen aftrek wordt verleend voor kost, inwoning, kleding en zakgeld van inwonende kinderen;
  - f. door belastingplichtige betaalde noodzakelijke kosten in verband met ziekte, bevalling, ongeval, invaliditeit of overlijden van belastingplichtige, zijn echtgenoot en minderjarige eigen of pleegkinderen, voorzover de kosten 10% van het onzuiver inkomen te boven gaan;
  - g. door belastingplichtige betaalde rente terzake van een schuld van hypotheek, welke schuld tot een maximum van Sf. 75.000.000,- (Vijfenzeventig Miljoen Gulden Surinaams courant) in aanmerking wordt genomen, gegeven op een voor eigen bewoning of voor eigen huishoudelijke doeleinden in gebruik zijnde of daartoe bestemde eigen woning;
  - h. door belastingplichtige betaalde uitgaven voor buitenschilderwerk aan een voor eigen bewoning of voor eigen huishoudelijke doeleinden in gebruik zijnde of daartoe bestemde eigen woning, zulks ten hoogste éénmaal in de drie (3) jaren.
2. Terzake van ieder inwonend minderjarige eigen of pleegkind van 18 jaar en ouder, dat wegens voortdurende lichaams- of zielsgebreken niet in zijn eigen levensonderhoud kan voorzien, wordt een bedrag van Sf. 4.000.000,- (Vier Miljoen Gulden Surinaams courant) op het onzuiver inkomen in mindering gebracht, voorzover voor dat kind terzake van die voortdurende lichaams- of zielsgebreken geen uitkering wordt genoten hoe ook genaamd.
  3. Voor de belastingplichtige die loon uit dienstbetrekking geniet worden de aftrekbare kosten, bedoeld in het eerste lid van artikel 10 gesteld op 4 (Vier) percent van het loon met een maximum van Sf. 500.000,- (Vijfhonderd Duizend Gulden Surinaams courant) per jaar, zulks voorzover terzake van die kosten geen onbelaste onkostenvergoeding wordt genoten.
  4. Met betrekking tot de in het eerste lid genoemde aftrekposten vindt artikel 13, tweede lid, overeenkomstige toepassing.

Artikel 18bis²¹

1. De aftrek van premies voor een kapitaalverzekering met lijfrenteclausule, bedoeld in artikel 18, eerste lid onder b, wordt verleend, mits een verklaring van de verzekeringsmaatschappij wordt overgelegd dat de premie daadwerkelijk is betaald en dat de betreffende polis niet is beëindigd, vervreemd, afgekocht of omgezet.
2. In het jaar waarin het in het eerste lid bedoelde bewijs niet wordt overgelegd, wordt de polis geacht te zijn afgekocht, tenzij wordt aangetoond dat de verzekering is omgezet in een direct ingaande lijfrenteovereenkomst.
3. Bij beëindiging, vervreemding of afkoop van de polis wordt belast het rentebestanddeel in het terzake van die beëindiging, vervreemding of afkoop ontvangen bedrag. Dit rentebestanddeel beloopt het ontvangen bedrag verminderd met de

---

²¹ Ingev. bij G.B. 1965 no. 116; Gew. bij S.B. 1981 no. 182, S.B.1989 no. 107, S.B. 1995 no. 9, S.B. 1995 no. 10.

betaalde premies.

4. Indien het rentebestanddeel niet op de in het derde lid aangegeven wijze kan worden vastgesteld, wordt voor elk jaar van de looptijd van de polis het rentebestanddeel bepaald op 25 percent van de koopsom dan wel de betaalde premies.

HOOFDSTUK III²² IN SURINAME GEVESTIGDE LICHAMEN

Artikel 19²³

Ten aanzien van in Suriname gevestigde lichamen wordt de belasting geheven naar het belastbaar bedrag.

Artikel 20²⁴

1. Het belastbaar bedrag is de in een boekjaar of kalenderjaar genoten winst, verminderd met de op de voet van het derde lid te verrekenen verliezen.
2. De winst wordt opgevat en bepaald op de voet van de artikelen 7, 7a, 10, eerste en tweede lid, en 11, behoudens voor zover bij of krachtens deze wet anders is bepaald, dan wel uit het verschil in wezen tussen het lichaam en een natuurlijk persoon het tegendeel voortvloeit.
3. Bij de berekening van het belastbaar bedrag zijn achtereenvolgens verrekenbaar de volgende verliezen, voor zover zij niet reeds bij de berekening van het belastbaar bedrag of het binnenlands belastbaar bedrag over enig boekjaar of kalenderjaar in aftrek konden worden gebracht:
  - a. de negatieve bedragen welke de uitkomsten vormen van de berekening van de winst of van het binnenlands onzuiver inkomen in voorafgaande boek- of kalenderjaren, voor zover zij voortvloeien uit aanloopverliezen; onder aanloopverliezen worden verstaan de verliezen geleden in de uitoefening van een bedrijf in de eerste drie boekjaren, nadat met de uitoefening van dat bedrijf een aanvang is gemaakt, indien sedert dat tijdstip in Suriname van de bedrijfsuitoefening een regelmatige boekhouding is gevoerd met geregelde jaarlijkse afsluitingen;
  - b. de negatieve bedragen welke de uitkomsten vormen van de berekening van de winst of van het binnenlands onzuiver inkomen in de zeven voorafgaande boek- of kalenderjaren.

Artikel 21²⁵

1. De belastingplichtige, die het stellige voornemen heeft om aan zijn werknemers onherroepelijke aanspraken toe te kennen overeenkomstig een pensioenregeling als omschreven in artikel 9, mag - indien en zolang hij het bestaan van dit voornemen kan aantonen - bij het bepalen van de jaarlijkse winst terzake reserveren.

---

²² Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116.

²³ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116.

²⁴ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1960 no. 17, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1995 no. 52.

²⁵ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1960 no. 30.

2. Het jaarlijks aan deze reserve toe te voegen bedrag wordt gesteld op hetgeen bij een derde zou moeten worden gestort om de toename van de aanspraken van de betrokken werknemers uit hoofde van de in het betreffende jaar vervulde diensttijd te dekken, indien de aanspraken reeds zouden zijn toegekend.
3. In het boekjaar, waarin de aanspraken geheel of ten dele worden toegekend, of waarin niet langer blijkt, dat het voornemen aanwezig is om de aanspraken geheel of ten dele toe te kennen, wordt de reserve in zoverre opgeheven en tot de belastbare winst gerekend. Voor zover de reserve niet reeds ingevolge het bepaalde in het voorgaande zin is opgeheven wordt zij tot de belastbare winst gerekend van het vierde boekjaar volgende op dat, waarover reservering voor de eerste maal plaatsvond.
4. Dit artikel is slechts van toepassing op de belastingplichtige, die in Suriname regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Indien hij ophoudt aldus in Suriname boek te houden, dan wordt de reserve opgenomen in de winst van het laatste boekjaar met betrekking waartoe aan dit vereiste is voldaan.

Artikel 22²⁶

1. In Suriname gevestigde belastingplichtigen, die het verzekeringsbedrijf uitoefenen, mogen een reserve vormen tot het egaliseren van aan het verzekeringsbedrijf verbonden risico's in die toegevoegde dat toevoegingen aan de reserve van de winst worden afgetrokken en dat verminderingen van de reserve bij de winst worden opgeteld c.q. van het verlies worden afgetrokken.
2. Het in enig jaar aan de reserve toegevoegde bedrag mag niet hoger zijn dan het daartoe beschikbare gedeelte van de in dat jaar genoten winst en mag de reserve niet doen stijgen boven:
voor wat het levensverzekeringsbedrijf betreft, een bedrag gelijk aan een tiende van de premie-reserve aan het eind van het jaar;
voor wat andere verzekeringsbedrijven betreft, een bedrag gelijk aan twee maal het bedrag der over dat jaar ontvangen premies.
3. Bij de toepassing van het bepaalde in lid 2 wordt de premiereserve van, onderscheidenlijk het premieinkomen op het bij anderen herverzekerde gedeelte van de portefeuille buiten beschouwing gelaten door aftrek van het aandeel van de herverzekerde posten in de premiereserve, onderscheidenlijk door aftrek van de herverzekeringspremiën.
4. Het staat de belastingplichtige vrij zoveel uit de reserve bij de winst te voegen als hij wenselijk acht tot het egaliseren van aan zijn verzekeringsbedrijf verbonden risico's.
5. Indien in enig jaar verlies is geleden, wordt de reserve, voor zoveel mogelijk, met het bedrag van het verlies verminderd. Het verlies kan tot het bedrag, dat in mindering is gebracht van de reserve, niet met de winst van een volgend jaar worden verrekend.

---

²⁶ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1960 no. 30, S.B. 1981 no. 182.

6. De reserve wordt, voor zover dit niet reeds uit het bepaalde in de voorgaande leden voortvloeit, opgeheven en gevoegd bij de winst van het jaar:
  - a. aan het einde waarvan en tot het bedrag waarmee de reserve het alsdan geldende op de voet van lid 2 bepaalde maximum overschrijdt;
  - b. aan het einde waarvan en tot het bedrag waarmee het bedrijfsvermogen blijkt te zijn gedaald beneden het bedrag van het door aandeelhouders, leden of deelnemers gestort kapitaal, vermeerderd met de reserve, aan het begin van het jaar; voor de toepassing van deze bepaling wordt onder het bedrijfsvermogen verstaan het vermogen volgens de winstbepalende balans zonder aftrek van de egaliseringsreserve, doch na aftrek van de inkomstenbelasting, dividenden, tantièmes en andere winstuitkeringen of onttrekkingen voor doeleinden aan het bedrijf vreemd over het jaar zelf en over de daaraan voorafgegane jaren;
  - c. waarin of aan het einde waarvan het verzekeringsbedrijf wordt gestaakt of de zetel van de belastingplichtige naar een plaats in het buitenland wordt overgebracht.
7. Dit artikel is slechts van toepassing op de belastingplichtige, die in Suriname regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen. Indien hij ophoudt aldus in Suriname boek te houden, dan wordt de reserve opgenomen in de winst van het laatste boekjaar met betrekking waartoe aan dit vereiste is voldaan.

Artikel 23²⁷

Bij het bepalen van de winst is geen aftrek toegelaten van:

- 1°. onmiddellijke of middellijke uitkeringen van winst - met inbegrip van uitkeringen uit enig overschot van het bedrijf of van enig onderdeel van het bedrijf en van uitkeringen op winst- of amortisatiebewijzen, welke zijn uitgereikt aan schuldeisers ter delging van hun schuldvordering - onverschillig onder welke naam en in welke vorm zij worden gedaan en of zij verschuldigd zijn of niet, echter met uitzondering van:
  - a. uitkeringen aan het Land anders dan als aandeelhouder, en
  - b. uitkeringen aan in Suriname wonende of terzake in Suriname belastingplichtig zijnde commissarissen, bestuurders en verder personeel toegekend terzake van de in het bedrijf verrichte arbeid;de aftrek terzake van uitkeringen aan commissarissen en bestuurders kan per commissaris of bestuurder niet meer bedragen dan 2% onderscheidenlijk 10% van de winst en kan voor commissarissen en bestuurders gezamenlijk niet meer bedragen dan 20% van de winst en evenmin meer dan Sf. 12.000.000,- (Twaalf Miljoen Gulden Surinaams courant); voor de berekening van de evengenoemde maxima wordt onder "winst" verstaan de winst vóór aftrek van de uitkeringen aan commissarissen, bestuurders en verder personeel en - in door de Minister van Financiën op voorstel van de Inspekteur der Direkte Belastingen aan te wijzen gevallen - vóór verrekening van vroegere verliezen op de voet van artikel 20, lid 3;
- 2°. renten van opgenomen gelden en vergoedingen voor het genot van in welke vorm ook ten gebruike of ten verbruike afgestane zaken, toekomende aan personen of lichamen, die tot de belastingplichtige in een bijzondere verhouding staan, tenzij aannemelijk wordt gemaakt dat de rechtshandelingen waarvan die renten en vergoedingen het gevolg zijn, in overeenstemming zijn met de in het bedrijfsleven gebruikelijke wijze van voorziening in de behoefte aan gelden en andere zaken,

---

²⁷ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1960 no. 30, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1995 no. 10, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2003 no. 30.

ingeval geen bijzondere verhouding tussen partijen zou bestaan;
in dit geval kunnen die renten en vergoedingen worden afgetrokken voor zover aannemelijk is gemaakt dat zij niet hoger zijn dan het geval zou zijn, indien deze bijzondere verhouding niet bestond;

- 3°. de inkomstenbelasting, alsmede de belastingen die buiten Suriname in enige vorm naar de winst worden geheven, indien voor de belastingplichtige te dier zake een regeling ter voorkoming van dubbele belasting van toepassing is.

Artikel 24²⁸

Voor zoveel nodig in afwijking van het bepaalde in artikel 23 is bij het bepalen van de winst van coöperatieve verenigingen aftrek toegelaten van de aandelen in de winst, welke aan de leden, die een bedrijf uitoefenen, waarmede het doel der vereniging in verband staat, worden toegekend naar de maatstaf van de in hun bedrijf jegens de vereniging verrichte leveringen van goederen of andere prestaties - kapitaalstrekkingen hieronder niet begrepen - of naar de maatstaf van de door de vereniging ten behoeve van hun bedrijf verrichte leveringen van goederen of andere prestaties.

Artikel 25²⁹

1. Bij het bepalen van de winst blijft buiten aanmerking hetgeen wordt genoten aan winstuitkeringen - met uitzondering van uitkeringen op aan schuldeisers ter delging van hun vordering uitgereikte winst- of amortisatiebewijzen - van:
  - a. vennootschappen, verenigingen, maatschappijen of stichtingen, als bedoeld in artikel 1, tweede lid, letter b;
  - b. lichamen, als bedoeld in artikel 1, derde lid, letter b, die in het jaar waartoe uitgekeerde winst betrekking heeft, tenminste negen tiende gedeelten der gehele winst, bepaald volgens de in Suriname voor de bepaling van de winst geldende voorschriften, in Suriname hebben verkregen.
2. Bij het bepalen van de winst blijft mede buiten aanmerking hetgeen van vennootschappen, verenigingen, maatschappijen, stichtingen of lichamen, bij welke bij de vaststelling van de in Suriname belastbare winst renten en vergoedingen ingevolge het bij artikel 23 sub 2° bepaalde niet in aftrek zijn gebracht, aan zodanige renten en vergoedingen wordt ontvangen, voorzover de betaling middellijk ten eigen laste komt van hem of hen, die de renten of vergoedingen ontvangen.
3. Onverminderd het bepaalde in lid 1, blijft hetgeen wordt genoten aan winstuitkeringen van niet in Suriname gevestigde lichamen (daaronder begrepen alle vennootschappen en verenigingen, welker kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld) bij het bepalen van de winst buiten aanmerking, indien deze uitkeringen worden genoten als houder van aandelen en dit houderschap een deelneming vertegenwoordigt, waarvan het aanhouden ligt in de lijn van de normale uitoefening van het bedrijf. Het bestaan van een deelneming, waarvan het aanhouden ligt in de lijn van de normale uitoefening van het bedrijf, wordt steeds aangenomen in geval van deelgerechtigdheid voor tenminste een tiende gedeelte tot het nominale gestorte kapitaal van een lichaam als hiervóór bedoeld.

---

²⁸ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1960 no. 30.

²⁹ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1960 no. 30, G.B. 1965 no. 116.

4. Het bepaalde in de voorgaande leden is slechts van toepassing:
  - a. indien en voorzover de uitkeringen bij het bepalen van de winst van het lichaam, dat de uitkeringen doet, niet in aftrek zijn toegelaten of niet in aftrek toegelaten zouden zijn, indien dat lichaam in Suriname belastingplichtig was;
  - b. indien en voorzover het bedrag van de uitkeringen niet volgens goed koopmansgebruik in mindering moet worden gebracht van de boekwaarde van tot het bedrijfsvermogen behorende activa;
  - c. indien en voorzover het bedrag van de uitkeringen tezamen met dat van de soortgelijke uitkering genoten in de vijf vorige jaren het bedrag van de met de uitkeringen verband houdende kosten in het jaar waarvoor de winst wordt bepaald en in de vijf voorafgegane jaren overtreft;
  - d. voor wat uitkeringen, als bedoeld in lid 3, betreft, indien het lichaam dat de uitkeringen doet in het land waar het gevestigd is aan een belasting naar de winst onderworpen is.

HOOFDSTUK IV³⁰
**NIET IN SURINAME WONENDE OF
GEVESTIGDE BELASTINGPLICHTIGEN**

Artikel 26³¹

1. Ten aanzien van niet in Suriname wonende natuurlijke personen wordt de belasting geheven naar het binnenlands zuiver inkomen.
2. Het binnenlands zuiver inkomen is het in een belastingjaar of belastingtijdvak genoten binnenlands onzuiver inkomen, achtereenvolgens verminderd met:
  - a. de verrekenbare binnenlandse verliezen;
  - b. de door de belastingplichtige verschuldigde niet met een bron van inkomen in verband staande renten van schulden, verzekerd door hypotheek op een in Suriname gelegen of gevestigde onroerende zaak.
3. Als binnenlandse verliezen zijn achtereenvolgens verrekenbaar de volgende verliezen voor zover zij niet reeds bij de berekening van het zuiver inkomen of van het binnenlands zuiver inkomen in enig belastingjaar of belastingtijdvak in aftrek konden worden gebracht:
  - a. de negatieve bedragen welke de uitkomsten vormen van de berekening van het binnenlands onzuiver inkomen in voorafgaande belastingjaren, voor zover zij voortvloeien uit aanloopverliezen; onder aanloopverliezen worden verstaan de verliezen geleden in de uitoefening van een bedrijf in de eerste drie boekjaren, nadat met de uitoefening van dat bedrijf een aanvang is gemaakt, indien sedert dat tijdstip in Suriname van de bedrijfsuitoefening een regelmatige boekhouding is gevoerd met geregelde jaarlijkse afsluitingen;
  - b. de negatieve bedragen welke de uitkomsten vormen van de berekening van het binnenlands onzuiver inkomen in de zeven voorafgaande belastingjaren.
4. Bij het bepalen van het binnenlands onzuiver inkomen is geen aftrek toegelaten voor belasting die buiten Suriname in enige vorm van dat inkomen wordt geheven en vinden de bepalingen van hoofdstuk II overeenkomstige toepassing, behoudens

---

³⁰ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116.

³¹ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1995 no. 52.

voor zover bij of krachtens deze wet anders is bepaald.

Artikel 27³²

1. Het binnenlands onzuiver inkomen is het gezamenlijke bedrag van hetgeen de belastingplichtige geniet als positieve en negatieve zuivere opbrengst van binnenlandse bronnen van inkomen.
2. Binnenlandse bronnen van inkomen zijn:
  - a. voor zoveel onroerende goederen betreft: onroerende goederen gelegen in Suriname;
  - b. voor zoveel roerend kapitaal betreft:
    - 1°. schuldvorderingen, verzekerd door hypotheek op een in Suriname gelegen of gevestigde onroerende zaak;
    - 2°. rechten op aandelen in de winst van een bedrijf, waarvan de leiding in Suriname gevestigd is, voor zover zij niet voortspruiten uit effectenbezit;
  - c. voor zoveel onderneming en arbeid betreft:
    - 1°. bedrijf, voor zover de daaruit verkregen winst kan worden toegerekend aan een in Suriname aanwezige vaste inrichting, met behulp waarvan het bedrijf wordt uitgeoefend;
    - 2°. dienstbetrekking als bestuurder of commissaris van een in Suriname gevestigd lichaam;
    - 3°. dienstbetrekking, indien en voor zover daaruit opbrengst wordt verkregen ter zake van het vervullen of vervuld zijn van de dienstbetrekking in Suriname;
    - 4°. dienstbetrekking, indien en voor zover daaruit opbrengst wordt verkregen ten laste van een Surinaamse publiekrechtelijke rechtspersoon of van een al dan niet rechtspersoonlijkheid bezittend fonds van zodanige rechtspersoon;
  - d. voor zoveel rechten op periodieke uitkeringen van het leven afhankelijk betreft: rechten op verlof- en non-activiteitstraktement, wachtgeld of pensioen ten laste van een Surinaamse publiekrechtelijke rechtspersoon of van een al dan niet rechtspersoonlijkheid bezittend fonds van zodanige rechtspersoon.

Artikel 28³³

1. Onder een vaste inrichting wordt voor de toepassing van deze wet mede verstaan een vaste vertegenwoordiger.
2. Winst uit bedrijf wordt voor de toepassing van deze wet steeds geacht te zijn behaald met behulp van een in Suriname aanwezige vaste inrichting voor zover zij voortvloeit uit het verrichten in Suriname van de volgende werkzaamheden:
  - a. het optreden als verzekeraar;
  - b. het uitvoeren van bouw-, constructie-, montage-, graaf-, ontginnings-, bagger- of opruimingswerken of andere dergelijke werkzaamheden, hetzij gedurende meer dan 183 dagen binnen een tijdvak van twaalf maanden, hetzij als onderdeel van een werk dat achtereenvolgens door verschillende ondernemers wordt uitgevoerd en waarvan de totale duur 183 dagen binnen een tijdvak van twaalf maanden overschrijdt;
  - c. luchtkarteringswerkzaamheden en andere werkzaamheden gericht op de inventarisatie van natuurlijke hulpbronnen.

---

³² Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1965 no. 116.

³³ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116.

3. Winst uit bedrijf wordt voor de toepassing van deze wet steeds geacht te zijn behaald met behulp van een in Suriname aanwezige vaste inrichting, voor zover zij voortvloeit uit de exploratie of exploitatie van natuurlijke hulpbronnen op een gedeelte van het continentale plateau voor de Surinaamse kust, waarop door het Land vergunning of concessie voor zodanige exploratie of exploitatie is verleend.
4. Aan de in Suriname aanwezige vaste inrichting met behulp waarvan de belastingplichtige een bedrijf uitoefent wordt steeds toegerekend de volle winst door de belastingplichtige behaald op goederen van Surinaamse oorsprong, waarvan de eigendom in Suriname op de afnemer overgaat.
5. In Suriname gelegen of gevestigde onroerende zaken, welke behoren tot het vermogen van een bedrijf waarvan de in Suriname behaalde winst niet op grond van het overigens in deze wet bepaalde tot het binnenlands onzuiver inkomen wordt gerekend, worden als een afzonderlijk bedrijfsvermogen aangemerkt. De met zodanig afzonderlijk bedrijf behaalde winst wordt mede tot het binnenlands onzuiver inkomen gerekend.

Artikel 29³⁴

1. De volgende verrichtingen van niet in Suriname wonende personen of van niet in Suriname gevestigde lichamen worden, ook voor zover zij hier te lande plaatsvinden, niet aangemerkt als uitoefening van een bedrijf, onderscheidenlijk als vervulling van een dienstbetrekking in Suriname:
  - a. het vervoer te water en door de lucht van personen en goederen tussen plaatsen in en buiten Suriname;
  - b. de werkzaamheid van personeel op de vervoermiddelen, die het verkeer tussen Suriname en andere landen onderhouden.
2. Het eerste lid is niet van toepassing indien de leiding van het vervoersbedrijf in Suriname is gevestigd.

Artikel 30³⁵

1. De in Suriname belastbare winst van een niet in Suriname wonende of gevestigde verzekeraar wordt voor het levensverzekeringsbedrijf en het verzekeringsbedrijf, anders dan het levensverzekeringsbedrijf, gesteld op 15% van de in het belastingjaar of belastingtijdvak genoten totale inkomsten.
2. Onder de totale inkomsten worden begrepen:
  - a. de ontvangen premies van in Suriname wonende of gevestigde verzekerden ter zake van in Suriname lopende of gelopen risico's;
  - b. de inkomsten uit beleggingen in roerend en onroerend goed;
  - c. de overige inkomsten.

---

³⁴ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1949 no. 37, G.B. 1960 no. 30, G.B. 1965 no. 116.

³⁵ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1989 no. 113.

Artikel 30bis³⁶

1. Ten aanzien van niet in Suriname gevestigde lichamen wordt de belasting geheven naar het binnenlands belastbaar bedrag.
2. Het binnenlands belastbaar bedrag is het in een boekjaar of kalenderjaar genoten binnenlands onzuiver inkomen, achtereenvolgens verminderd met:
  - a. de verrekenbare binnenlandse verliezen;
  - b. de door de belastingplichtige verschuldigde niet met een bron van inkomen in verband staande rente van schulden, verzekerd door hypotheek op een in Suriname gelegen of gevestigde onroerende zaak.
3. Het binnenlands onzuiver inkomen en de verrekenbare binnenlandse verliezen worden opgevat en bepaald op de voet van de artikelen 26 tot en met 30, behoudens voor zover bij of krachtens deze wet anders is bepaald, dan wel uit het verschil in wezen tussen het lichaam en een natuurlijk persoon het tegendeel voortvloeit en met dien verstande, dat voor "belastingjaar of belastingtijdvak" wordt gelezen "boekjaar of kalenderjaar", alsmede dat overeenkomstige toepassing van artikel 7, zesde lid en artikel 34, vierde lid achterwege blijft.
4. Bij het bepalen van de winst uit bedrijf zijn ook de artikelen 21, 23 en 25 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK V GEHUWDE BELASTINGPLICHTIGEN, VRIJSTELLINGEN

Artikel 31³⁷

1. Staande huwelijk worden, indien beide echtgenoten binnenlands belastingplichtig zijn in de zin van deze wet, de aftrekbare posten, bedoeld in artikel 18, eerste en tweede lid, toebedeeld aan de echtgenoot met het hoogste onzuiver inkomen.
2. Ten aanzien van de door belastingplichtige in de onderneming van zijn met hem gehuwde niet duurzaam gescheiden levende echtgenoot verrichte werkzaamheden kan een arbeidsbeloning worden genoten, waarbij zowel de aard en duur van de werkzaamheden als de arbeidsbeloning vooraf bij schriftelijke overeenkomst, welke bij de aangifte wordt overgelegd, zijn vastgelegd; de arbeidsbeloning wordt bepaald aan de hand van en bedraagt maximaal de prijs in het economisch verkeer en wordt daadwerkelijk betaald.
3. Bij huwelijk, beëindiging van het huwelijk dan wel scheiding van tafel en bed in de loop van het belastingjaar of belastingtijdvak, worden belastingplichtige en zijn echtgenoot aangemerkt als zijnde ongehuwd.

Artikel 32³⁸

Vervallen.

---

³⁶ Ingev. bij G.B. 1965 no. 116; Gew. bij S.B. 1981 no. 182, S.B. 1995 no. 52.

³⁷ Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; Gew. bij S.B. 1995 no. 9; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10; Gew. bij S.B. 1995 no. 52.

³⁸ Vervallen bij S.B. 1995 no. 10.

Artikel 33³⁹

1. Van de belasting zijn vrijgesteld onder voorwaarde van wederkerigheid, consuls en consulaire ambtenaren van vreemde Mogendheden, die van vreemde nationaliteit zijn, mits zij in Suriname geen bedrijf of beroep uitoefenen of een ander ambt vervullen, waaraan geldelijke voordelen zijn verbonden.
2. Deze vrijstelling strekt zich niet uit tot:
  - 1°. de voordelen uit in Suriname gelegen gebouwen en gronden;
  - 2°. hetgeen, anders dan op aandelen, genoten wordt uit hoofde van deelgerechtigdheid in de opbrengst van bedrijven en beroepen, waarvan de zetel in Suriname is gevestigd of van andere bedrijven en beroepen, die en voor zover zij in Suriname worden uitgeoefend.
3. Ook voor hen, die in Suriname wonen is hierbij geen aftrek toegelaten voor belasting, die buiten Suriname in enige vorm van het hier te lande genoten inkomen wordt geheven.

HOOFDSTUK VI BEDRAG DER BELASTING

Artikel 34⁴⁰

1. Ten aanzien van natuurlijke personen wordt de belasting geheven als volgt:
over het eerste gehele bedrag van Sf. 1.890.000,- van het zuiver inkomen bedraagt de belasting nihil;
vervolgens wordt de belasting over het gedeelte van het zuiver inkomen dat Sf. 1.890.000,- te boven gaat berekend aan de hand van de volgende tabel:

van het gedeelte van het zuiver inkomen tot en met Sf. 8.130.000,-	8%
van het gedeelte van het zuiver inkomen boven Sf. 8.130.000,- tot en met Sf. 12.480.000,-	18%
van het gedeelte van het zuiver inkomen boven Sf. 12.480.000,- tot en met Sf. 18.480.000,-	28%
van het gedeelte van het zuiver inkomen boven Sf. 18.480.000,-	38%
2. De in het eerste lid genoemde percentages van 28 en 38 worden verhoogd met 10 procentpunten overbruggingsheffing tot respectievelijk 38 en 48; deze overbruggingsheffing vervalt op 1 januari 2004.
3. Heeft de belastingplicht slechts gedurende een gedeelte van het belastingjaar bestaan, dan wordt de belasting berekend door het zuiver inkomen over het belastingtijdvak te vermenigvuldigen met 360 en te delen door het aantal der dagen van het belastingtijdvak en door vervolgens het bij het aldus gevonden zuiver inkomen over een vol belastingjaar verschuldigde belastingbedrag te vermenigvuldigen met het hiervoor bedoelde aantal der dagen van het belastingtijdvak en te delen door 360. Bij deze herleiding telt elke volle kalendermaand voor 30 dagen.

³⁹ Gew. bij G.B. 1949 no. 37, G.B. 1965 no. 116.

⁴⁰ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1941 no. 9, G.B. 1942 no. 146, G.B. 1949 no. 37, G.B. 1958 no. 36, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1980 no. 100, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1984 no. 108, S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 52, S.B. 1995 no. 114, S.B. 1998 no. 73, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2002 no. 109, S.B. 2003 no. 30.

4. Winst behaald met of bij het staken van een bedrijf, dan wel met of bij de overdracht of liquidatie van een bedrijf, wordt op daartoe gedaan verzoek niet belast op de voet van het bepaalde in het eerste tot en met het derde lid, doch naar een percentage van 25 (Vijfentwintig).

Artikel 34a⁴¹

1. Op verzoek van de belastingplichtige worden uitkeringen ineens, welke zijn aan te merken als loon uit dienstbetrekking, doch welke geen betrekking hebben op een bepaalde periode omvattende meerdere normale loontijdvakken, niet volgens de berekeningswijze van artikel 34, eerste lid, belast.
Het verzoek wordt gericht aan de Inspekteur.
2. Onder loontijdvak moet worden verstaan hetgeen daaronder in artikel 13, derde lid, van de Wet Loonbelasting wordt verstaan.
3. De belasting over de onder het eerste lid vallende bestanddelen van het onzuiver inkomen wordt geheven door onderstaand tarief op het totaal van de uitkeringen ineens toe te passen:

van het gedeelte tot en met Sf 900.000,-	5%
van het gedeelte boven Sf 900.000,- tot en met Sf 1.800.000,-	15%
van het gedeelte boven Sf 1.800.000,- tot en met Sf 2.950.000,-	25%
van het gedeelte boven Sf 2.950.000,-	35%
4. De in het derde lid genoemde percentages van 25 en 35 worden verhoogd met 10 procentpunten overbruggingsheffing tot respectievelijk 35 en 45; deze overbruggingsheffing vervalt op 1 januari 2004.
5. Het bepaalde in artikel 34, derde lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 34b⁴²

Vervallen.

Artikel 34c⁴³

Op verzoek van de belastingplichtige wordt loon toegekend wegens overwerk, verricht in een loontijdvak van een maand, in afwijking van de artikelen 34 en 52g als volgt belast:

van het gedeelte tot en met Sf . 210.000,-	5%
van het gedeelte boven Sf. 210.000,- tot en met Sf. 840.000,-	15%
van het gedeelte boven Sf. 840.000,-	25%

Indien loon toegekend wegens overwerk betrekking heeft op loontijdvakken van een maand, worden de uitkeringen die betrekking hebben op gedeelten van dezelfde maand samengevoegd, waarna het vorenstaand tarief wordt toegepast op het maandbedrag.

Indien loon toegekend wegens overwerk betrekking heeft op meerdere loontijdvakken van een maand, wordt het toegerekend aan de loontijdvakken waarop het betrekking

---

⁴¹ Ingev. bij S.B. 1984 no. 108; Gew. bij S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 52, S.B. 1995 no. 114, S.B. 2002 no. 109.

⁴² Vervallen bij S.B. 1995 no. 9.

⁴³ Ingev. bij S.B. 1995 no. 9; Gew. bij S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 52, S.B. 1995 no. 114, S.B. 1998 no. 73, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2003 no. 30.

heeft, waarna het vorenstaand tarief op ieder loontijdvak afzonderlijk wordt toegepast. Onder overwerk wordt verstaan het werk dat een werknemer in opdracht van of met toestemming van de werkgever, met inachtneming van de wettelijke regels, verricht buiten het voor hem vastgestelde arbeidsrooster.

Artikel 34bis⁴⁴

Vervallen.

Artikel 35⁴⁵

Vervallen.

Artikel 36⁴⁶

1. De belasting van lichamen wordt geheven naar de grondslag van het belastbaar bedrag of het binnenlands belastbaar bedrag naar een tarief van 36 percent.
2. Het is het eerste lid genoemde percentage van 36 wordt verhoogd met 10 procentpunten overbruggingsheffing tot 46; deze overbruggingsheffing vervalt op 1 januari 2004.
3. De belasting bedoeld in het voorgaande lid, wordt uitsluitend berekend over gehele bedragen van Sf. 1.000,-.
4. Op verzoek van belastingplichtige, die dient te voldoen aan de bij staatsbesluit daartoe gestelde voorwaarden, geschiedt de boekhouding, onverminderd het bepaalde in artikel 42, derde lid, in een door de Minister daartoe aangewezen muntsoort. De bedragen genoemd in deze wet worden tot vorenbedoelde muntsoort herleid volgens de door de Centrale Bank van Suriname vastgestelde geünificeerde koers.
5. Ingeval dat het bepaalde in het vierde lid van toepassing is, worden de aangifte, de vaststelling van het belastbaar bedrag, de vaststelling van het belastingbedrag en de betaling daarvan eveneens gedaan in de aangewezen muntsoort.

Artikel 36bis⁴⁷

Vervallen.

---

⁴⁴ Vervallen bij G.B. 1949 no. 37.

⁴⁵ Vervallen bij S.B. 1995 no. 10.

⁴⁶ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1941 no. 9, G.B. 1942 no. 146, G.B. 1949 no. 56, G.B. 1949 no. 120, G.B. 1960 no. 30, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1982 no. 74, S.B. 1995 no. 9, S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 114, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2002 no. 109.

⁴⁷ Vervallen bij S.B. 1995 no. 10.

HOOFDSTUK Vibis⁴⁸
**BEPALINGEN VAN INTERNATIONAAL EN
INTERREGIONAAL RECHT**

Artikel 37⁴⁹

1. Bij staatsbesluit kunnen, met inachtneming van het beginsel van wederkerigheid, regelen worden gegeven waardoor in aansluiting aan de desbetreffende bepalingen voorkomende in de wetgeving van een vreemde Staat dan wel in de besluiten van een volkenrechtelijke organisatie, dubbele belasting geheel of gedeeltelijk wordt voorkomen.
2. Bij Staatsbesluit kan ter voorkoming van dubbele belasting in gevallen, waarin daaromtrent niet op andere wijze is voorzien, gehele of gedeeltelijke vrijstelling van inkomstenbelasting worden verleend, indien en voor zover het inkomen of de winst is onderworpen aan een belasting, welke vanwege, een vreemde Staat of een volkenrechtelijke organisatie wordt geheven en het inkomen of de winst buiten Suriname is verkregen.
3. In de gevallen waarin het volkenrecht dan wel het internationale gebruik daartoe noopt, wordt vrijstelling van belasting verleend. Bij staatsbesluit kunnen ter zake nadere regelen worden gesteld.
4. Indien ingevolge bepalingen van interregionaal of van internationaal recht een gedeelte van het zuiver inkomen of van het belastbaar bedrag van de Surinaamse belasting is vrijgesteld, wordt, tenzij bij die bepalingen een andere wijze van berekenen is voorgeschreven, de belasting voor het overige gedeelte van het zuiver inkomen of het belastbaar bedrag gesteld op het verschil tussen de belasting, berekend zonder inachtneming van de vrijstelling, en de belasting, welke volgens bij staatsbesluit te stellen regelen aan het van de belasting vrijgestelde gedeelte van het zuiver inkomen of het belastbaar bedrag dient te worden toegerekend.

HOOFDSTUK VII
BELASTINGJAAR, VERTEGENWOORDIGING

Artikel 38⁵⁰

1. Het belastingjaar begint met 1 januari en eindigt met 31 december.
2. De belasting van de lichamen wordt geheven over het boekjaar of bij gebreke van dien over het kalenderjaar.

Artikel 39⁵¹

1. Voor de natuurlijke personen, die op of na 1 januari belastingplichtig worden

---

⁴⁸ Gew. bij G.B. 1965 no. 116.

⁴⁹ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1941 no. 9, G.B. 1942 no. 146, G.B. 1949 no. 37, G.B. 1960 no. 30, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1977 no. 45, S.B. 1995 no. 10.

⁵⁰ Gew. bij G.B. 1929 no. 96.

⁵¹ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

ingevolge artikel 1 of artikel 2, wordt de belasting slechts geheven voor zoveel twaalfde gedeelten als er nog gehele maanden van het belastingjaar over zijn. Dit tijdvak is genaamd belastingtijdvak.

2. Vermindering of vermeerdering van inkomsten in de loop van het belastingjaar blijft buiten aanmerking, ten ware zulks in haar gevolgen gelijk te stellen is met de tussentijdse aanvang van belastingplichtigheid, bedoeld in het vorige lid.
3. Het eerste lid is niet van toepassing op de niet in Suriname wonende of gevestigde personen en lichamen, die en zover zij slechts tijdelijk, als bedoeld in artikel 30 in Suriname een bedrijf of beroep uitoefenen.
4. De te dezer zake aan de in het derde lid bedoelde belastingplichtigen opgelegde aanslagen worden telkens na afloop van een kwartaal, bij gebleken noodzakelijkheid, door een nadere aanslag aangevuld.

Artikel 40⁵²

1. De belasting van de in Suriname wonende natuurlijke personen is verschuldigd in de persoon van de belastingplichtige zelf.
2. Indien minderjarigen, onder curatele gestelden, krankzinnigen of afwezigen, die in Suriname wonen, een in Suriname gevestigde wettelijke vertegenwoordiger hebben, is de belasting, behoudens verhaal op de belastingplichtige, verschuldigd in de persoon van die vertegenwoordiger.
3. Woont de vertegenwoordiger niet in Suriname, dan is de belasting, mede behoudens verhaal, verschuldigd in de persoon van diens gemachtigde, die aldaar voor hem optreedt. Ontbreekt ook deze, dan is de belasting overeenkomstig het eerste lid verschuldigd in de persoon van de belastingplichtige zelf.
4. De belasting van de niet in Suriname wonende natuurlijke personen, is behoudens verhaal op hen verschuldigd, in de persoon van hun in Suriname gevestigde gemachtigde, vertegenwoordiger of agent.
5. Ontbreekt een der in het vorige lid genoemden, dan is de belasting verschuldigd in de persoon van de belastingplichtige zelf.
6. De belasting der lichamen is verschuldigd door het belastingplichtige lichaam.
7. De bestuurders en de beherende vennoten, zomede de vertegenwoordigers in Suriname zijn hoofdelijk daarvoor aansprakelijk. Bij ontbinding of vereffening zijn bovendien de met de vereffening belaste personen en hun vertegenwoordigers in Suriname hoofdelijk daarvoor aansprakelijk. De aansprakelijkheid houdt op, wanneer de genoemde personen, tot betaling aangesproken, ten genoegen van de Inspekteur der Direkte Belastingen aantonen, dat zij in de onmogelijkheid zijn geweest in hun hoedanigheid voor de betaling te zorgen.
8. De aantoning wordt schriftelijk gedaan en ingediend bij de Inspekteur.

---

⁵² Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116, G.B. 1970 no. 33.

9. De beschikking van de Inspekteur is met redenen omkleed indien zij afwijzend is.
10. Afschrift der beschikking wordt aangetekend per post aan de belanghebbende gezonden.
11. Van die beschikking kan binnen zestig dagen nadat het afschrift is verzonden in beroep worden gekomen bij de Raad van Beroep, bedoeld in artikel 59.
12. Onder de in het zevende lid genoemde bestuurders, beherende vennoten, vereffenaars en vertegenwoordigers zijn begrepen allen, die bij of na het ontstaan der belastingschuld bestuurders, beherende vennoten, vereffenaars en vertegenwoordigers waren, ook voor zover zij zijn af- of uitgetreden, rekening hebben gedaan of décharge hebben bekomen.

Artikel 41⁵³

1. Zij in wier persoon belasting van anderen verschuldigd is, zijn tevens verplicht tot betaling der boete wegens niet tijdige voldoening der belasting, bedoeld in de artikelen 51, zesde lid en 88.
2. Bij wanbetaling van belasting of boete door hem, in wiens persoon volgens dit artikel of volgens artikel 40 een en ander verschuldigd is, kunnen zij ook verhaald worden op de goederen van de belastingplichtige zelf krachtens executoriale titel tegen hem, in wiens persoon belasting of boete verschuldigd is.

HOOFDSTUK VIII⁵⁴ **VOORLOPIGE AANGIFTE, VOLDOENING OP VOORLOPIGE AANGIFTE, DEFINITIEVE AANGIFTE EN VOLDOENING OP DEFINITIEVE AANGIFTE**

Artikel 42⁵⁵

1. Aangifte wordt voor het lopende belastingjaar gedaan door middel van het voorlopig aangiftebiljet en voor het verstreken jaar door middel van het definitief aangiftebiljet.
2.
  - 1°. Een ieder, aan wie een aangiftebiljet is uitgereikt, is tot het doen van aangifte verplicht.
  - 2°. Een ieder die tot het doen van aangifte verplicht is en aan wie geen aangiftebiljet is uitgereikt, is gehouden zulk een biljet bij de belastingdienst aan te vragen;
  - 3°. De aangifte geschiedt schriftelijk op een door de Inspekteur der Direkte Belastingen toegezonden dan wel kosteloos beschikbaar gesteld aangiftebiljet.
  - 4°. De aangiftebiljetten alsmede de aanwijzingen tot invulling van die biljetten worden door de Minister van Financiën vastgesteld.
  - 5°. De aangiftebiljetten zijn verkrijgbaar te Paramaribo bij de Inspekteur der Direkte Belastingen en in de distrikten bij de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door deze aangewezen kantoren.

---

⁵³ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, S.B. 1995 no. 52.

⁵⁴ Gew. bij S.B. 1995 no. 14.

⁵⁵ Gew. bij G.B. 32 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1943 no. 141, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1980 no. 100, S.B. 1981 no. 182, S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 14, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2003 no. 30.

3. 1°. Onverminderd de in het Wetboek van Koophandel opgelegde verplichting tot het houden van boeken wordt:
  - a. van de verrichtingen van vennootschappen, verenigingen of maatschappijen als bedoeld in artikel 1, lid 2, letter b, onder 1°, 2°, 3°, boekgehouden op zodanige wijze, dat uit de boekhouding de uit bedrijf en uit buiten bedrijf gebezigd kapitaal verkregen jaarlijkse winst kan worden opgemaakt;
  - b. van de door verenigingen, stichtingen of lichamen als bedoeld bij artikel 1, lid 2, letter b onder 4° en 5° en in artikel 1, lid 3, letter b, uitgeoefende bedrijven - wat betreft de lichamen, bedoeld in artikel 1, lid 3, letter b, voor zover het bedrijf in Suriname wordt uitgeoefend - boekgehouden op zodanige wijze, dat uit de boekhouding de met het bedrijf verkregen jaarlijkse winst kan worden opgemaakt;
  - c. ten aanzien van de overige belastingplichtigen, indien de bedrijfs- of beroepswinst Sf. 1.200.000,- of meer bedraagt, of indien de bruto verkopen of andere inkomsten Sf.12.000.000,- of meer bedragen, van de bedrijfs- of beroepsinkomsten van bedrijven en van zelfstandig uitgeoefende beroepen een zodanige administratie gevoerd dat de zuivere winst kan worden berekend en dient in de overige gevallen op zodanige wijze aantekening te worden gehouden van het verkregen bedrijfs- of beroepsinkomen dat dit op eenvoudige wijze bij benadering kan worden bepaald.
- 2°. De boekhouding wordt gevoerd in de Nederlandse taal.
- 3°. Onverminderd het bepaalde in lid 2 van dit artikel wordt de boekhouding van bij staatsbesluit aangewezen belastingplichtigen of groepen van belastingplichtigen gevoerd in daarvoor ingevolge artikel 36 lid 4 aangewezen muntsoort; artikel 36 lid 4, tweede volzin, is van overeenkomstige toepassing.

VOORLOPIGE AANGIFTE EN VOLDOENING OP VOORLOPIGE AANGIFTE

Artikel 42a⁵⁶

1. Uiterlijk de 15e april van het lopende belastingjaar danwel uiterlijk binnen twee en een halve maand na aanvang van het lopend boekjaar zijn, ook wanneer aan belastingplichtige geen voorlopig aangiftebiljet is uitgereikt, tot het doen van voorlopige aangifte verplicht:
  - a. de onder artikel 1, lid 2 onder a vallende belastingplichtige natuurlijke personen;
  - b. de onder artikel 1 lid 2, onder b of onder artikel 1 lid 3 vallende belastingplichtige lichamen.
2. Voor een minderjarige of een onder curatele gestelde belastingplichtige is de wettelijke vertegenwoordiger dan wel bij diens afwezigheid zijn gemachtigde binnen Suriname tot het doen van voorlopige aangifte verplicht.
3. Indien er twee of meer vertegenwoordigers, gemachtigden of beherende vennoten als bedoeld onder artikel 1 lid 3 onder b zijn, is de hoofdvertegenwoordiger of degene die met de algehele leiding van de zaken in Suriname is belast, dan wel bij ontbreken van aanwijzingen wie hoofdvertegenwoordiger of met de leiding der zaken belast is, de door de Inspekteur der Direkte Belastingen aangewezen tot het doen van voorlopige aangifte verplicht.

---

⁵⁶ Ingev. bij S.B. 1995 no. 14; Gew. bij S.B. 1995 no. 52.

Artikel 42b⁵⁷

1. Het voorlopig aangiftebiljet wordt door de belastingplichtige ingevuld overeenkomstig de aanwijzingen bij het aangiftebiljet en ondertekend ingeleverd bij de Ontvanger der Direkte Belastingen en in de distrikten bij de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door deze aangewezen kantoren; bij de indiening van het voorlopig aangiftebiljet wordt een bewijs van ontvangst afgegeven.
2. De overeenkomstig de aanwijzingen berekende belasting over het lopende belastingjaar dan wel boekjaar wordt in vier gelijke termijnen voldaan aan de Ontvanger der Direkte Belastingen en in de distrikten bij de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door deze aangewezen kantoren; voldoening vindt plaats uiterlijk op 15 april, 15 juli, 15 oktober onderscheidenlijk 31 december danwel binnen twee en een halve maand na aanvang van het boekjaar en vervolgens telkens na drie maanden; de voldoening van de eerste termijn geschiedt gelijktijdig met de indiening van het voorlopig aangiftebiljet. Betaling van nog niet verschenen termijnen is te allen tijde toegestaan.
3. De Inspekteur der Direkte Belastingen kan op verzoek van de belastingplichtige toestaan dat in afwijking van het bepaalde in lid twee voldoening mag plaatsvinden in andere termijnen, mits de totale verplichting uiterlijk op 31 december plaatsvindt.
4. Als de verplichting tot het doen van voorlopige aangifte zoals omschreven in artikel 42a, lid 1 eerst na 15 april van het lopende belastingjaar ontstaat, dient de voorlopige aangifte gedaan te worden uiterlijk op 31 december van dat jaar; voldoening vindt in dat geval plaats, uiterlijk op 31 december van dat jaar.
5. Degene, die ingevolge artikel 42 lid 3 verplicht is boek te houden of aantekening te houden van zijn bedrijfs- of beroepsinkomsten, is gehouden bij het voorlopig aangiftebiljet in te sluiten een gedagtekend en ondertekend geschrift, waaruit het bedrijfs- of beroepsinkomen over het vorige jaar bij benadering kan worden vastgesteld.

Artikel 42c⁵⁸

1. De overeenkomstig de aanwijzingen berekende belasting is tenminste gelijk aan de op grond van de meest recente definitieve aangifte verschuldigde inkomstenbelasting.
2. Indien de berekende belasting minder bedraagt dan de op grond van de meest recente definitieve aangifte verschuldigde inkomstenbelasting kan de belastingplichtige de Inspekteur der Direkte Belastingen schriftelijk en gemotiveerd uiterlijk 15 februari dan wel binnen anderhalve maand na aanvang van het boekjaar verzoeken om met een lager bedrag aan berekende belasting over het lopende belastingjaar in te stemmen; de Inspekteur der Direkte Belastingen beslist op dit verzoek binnen twee weken; indien het verzoek door de Inspekteur der Direkte Belastingen wordt afgewezen wordt hiervan aan de belastingplichtige schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan.

---

⁵⁷ Ingev. bij S.B. 1995 no. 14.

⁵⁸ Ingev. bij S.B. 1995 no. 14.

3. Indien binnen twee weken geen antwoord is ontvangen van de Inspekteur der Direkte Belastingen wordt het verzoek als gegrond beschouwd.

DEFINITIEVE AANGIFTE EN VOLDOENING OP DEFINITIEVE AANGIFTE

Artikel 43⁵⁹

1. Binnen vier maanden na het einde van het belastingjaar of boekjaar dan wel van de belastingplicht, zo dit eerder is, zijn ook wanneer aan belastingplichtige geen aangiftebiljet is uitgereikt, tot het doen van definitieve aangifte verplicht:
  - a. de onder artikel 1, lid 2, onder a vallende belastingplichtige natuurlijke personen, die ingevolge de bepalingen van deze wet voor een aanslag in aanmerking komen;
  - b. de onder artikel 1, lid 3, onder a vallende belastingplichtige natuurlijke personen, die binnenlands onzuiver inkomen genieten.
2. Voor een minderjarige of een onder curatele gestelde belastingplichtige is de wettelijke vertegenwoordiger dan wel bij diens afwezigheid zijn gemachtigde binnen Suriname tot het doen van definitieve aangifte verplicht.
3. Indien een tot het doen van aangifte gehouden belastingplichtige overleden is, geschiedt de definitieve aangifte zonodig door de executeur-testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap dan wel bij ontstentenis van zulk een persoon door de gezamenlijke erfgenamen, al dan niet vertegenwoordigd door één hunner.
4. Indien er twee of meer vertegenwoordigers, gemachtigden of beherende vennoten als bedoeld onder artikel 1 lid 3, onder b zijn, is de hoofdvertegenwoordiger of degene die met de algehele leiding van de zaken in Suriname is belast, dan wel bij ontbreken van aanwijzingen wie hoofdvertegenwoordiger of met de leiding der zaken belast is, de door de Inspekteur der Direkte Belastingen aangewezen tot het doen van definitieve aangifte verplicht.
5. Binnen zes maanden na het einde van het belastingjaar of boekjaar zijn de in artikel 1, leden 2 en 3, bedoelde belastingplichtige lichamen tot het doen van definitieve aangifte verplicht, ook al is hen geen aangiftebiljet uitgereikt.

Artikel 44⁶⁰

1. Het definitief aangiftebiljet wordt door de belastingplichtige ingevuld overeenkomstig de aanwijzingen bij het aangiftebiljet ondertekend en ingediend bij de Ontvanger der Direkte Belastingen en in de distrikten bij de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door deze aangewezen kantoren; bij de indiening van het definitief aangiftebiljet wordt een bewijs van ontvangst afgegeven.
2. De overeenkomstig de aanwijzingen berekende belasting wordt, voor zover de berekening resulteert in een door de belastingplichtige te betalen bedrag, in één termijn voldaan aan de Ontvanger der Direkte Belastingen en in de distrikten bij de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door deze aangewezen kantoren; de

---

⁵⁹ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1949 no. 37, S.B. 1995 no. 14.

⁶⁰ Gew. bij G.B. 1939 no. 113, G.B. 1943 no. 141, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1995 no. 14.

voldoening geschiedt gelijktijdig met de indiening van het definitief aangiftebiljet.

3. Indien de overeenkomstig de aanwijzingen berekende belasting resulteert in een door de belastingplichtige terug te ontvangen bedrag, wordt een aanslag vastgesteld.
4. Indien de Inspekteur der Direkte Belastingen de aanslag zoals bedoeld in lid 3 niet binnen twee maanden na de datum van indiening van het definitief aangiftebiljet vaststelt, wordt hiervan aan de belastingplichtige schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan.
5. Degene, die ingevolge artikel 42 lid 3 verplicht is boek te houden of aantekening te houden van zijn bedrijfs- of beroepsinkomen, is gehouden bij het definitief aangiftebiljet in te sluiten een gedagtekend en ondertekend afschrift van de balans en de winst- of verliesrekening, respectievelijk een gedagtekend en ondertekend geschrift waaruit blijkt hoe hij tot zijn aangegeven bedrijfs- of beroepsinkomen is gekomen; genoemde bescheiden worden zodanig ingericht dat de brutowinst op goederen en diensten is af te lezen; voorts dient daarin een specificatie te worden gegeven van de op die brutowinst drukkende lasten en kosten.

Artikel 45⁶¹

1. Een ieder, die tot het doen van aangifte is gehouden, is verplicht het aangiftebiljet duidelijk, stellig en zonder enig voorbehoud naar waarheid in te vullen en te ondertekenen; ten aanzien van vennootschappen, maatschappijen, verenigingen en stichtingen rust deze verplichting op de bestuurders, beherende vennoten of andere wettelijke vertegenwoordigers en in geval van ontbinding of vereffening tevens op de met de vereffening belaste personen; al deze personen zijn hiervoor hoofdelijk aansprakelijk.
2. Ongetekende aangiften, aangiften ondertekend door onbevoegden en aangiften, waarbij niet zijn overgelegd de in de artikel 42b lid 5 onderscheidenlijk 44 lid 5 genoemde bescheiden, worden aangemerkt als niet te zijn gedaan.
3. Indien iemand verklaart niet te kunnen schrijven, geschiedt de invulling van het biljet op zijn verlangen en met vermelding der reden kosteloos door een der bij besluit van de Minister van Financiën daartoe aangewezen ambtenaren, die daarna die aangifte, na voorlezing, namens de belastingplichtige in tegenwoordigheid van een getuige ondertekent; de getuige ondertekent mede.
4. De aangiften kunnen door gemachtigden worden gedaan, wanneer de Inspekteur der Direkte Belastingen of in de distrikten de ambtenaren, daartoe bij besluit van de Minister van Financiën aan te wijzen, daartoe op grond van bijzondere redenen toestemming hebben verleend.

---

⁶¹ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1995 no. 14.

HOOFDSTUK IX AANSLAG

Artikel 46⁶²

1. Er wordt jaarlijks door de President een Inspekteur der Direkte belastingen benoemd, bestaande uit:
de Inspekteur der Direkte Belastingen, als lid en ambtholve voorzitter;
en nevens deze vier leden.
2. Aan de Inspekteur wordt een secretaris toegevoegd; de secretaris heeft alleen raadgevende stem.
3. Eveneens kunnen aan de Inspekteur een of meer adviserende leden worden toegevoegd.

Artikel 47⁶³

1. De niet ambtelijke leden leggen, alvorens hun taak te aanvaarden, in handen van de voorzitter de eed of de belofte af, dat zij zich van hun taak met onpartijdigheid zullen kwijten en dat zij zullen geheimhouden alles waarvan zij in hun betrekking kennis bekomen.
2. Van deze handeling wordt door de voorzitter melding gemaakt op de akte van benoeming.
3. Bij herbenoeming wordt geen nieuwe eed (of belofte) gevorderd, doch wordt door de voorzitter op de akte van benoeming naar de vroeger afgelegde eed (of belofte) verwezen.
4. Aan de leden en de secretaris kan volgens bij besluit van de President vast te stellen regeling aanwezigheidsgeld worden toegekend.

Artikel 48⁶⁴

1. Tot het nemen van een besluit wordt de tegenwoordigheid van tenminste drie leden vereist.
2. De besluiten van de Inspekteur worden bij meerderheid van stemmen genomen. Wordt geen meerderheid verkregen, dan beslist de stem van de voorzitter.
3. De besluiten en uitgaande stukken worden door de voorzitter en de secretaris getekend.

Artikel 49⁶⁵

1. De President kan in de districten adviseurs benoemen, die onder voorzitterschap

---

⁶² Gew. bij G.B. 1932 no. 120, G.B. 1970 no. 33; Buiten werking gesteld ingevolge G.B. 1970 no. 33.

⁶³ Gew. bij G.B. 1929 no. 96; Buiten werking gesteld bij G.B. 1970 no. 33.

⁶⁴ Buiten werking gesteld bij G.B. 1970 no. 33.

⁶⁵ Gew. bij G.B. 1939 no. 113; Buiten werking gesteld bij G.B. 1970 no. 33.

van de Districts-Commissaris samenkomen en aan de Inspekteur voorstellen doen tot vaststelling van het bedrag der aanslagen en alle inlichtingen verstrekken door haar gevraagd voor de behandeling van aangiften, bezwaar- en verzoekschriften. Bij de benoeming wordt tevens een secretaris aangewezen.

2. Het bepaalde in artikel 47 en in artikel 48, 2e lid, is van toepassing op deze samenkomsten.
3. In de districten, alwaar geen adviseurs zijn benoemd, verleent de Districts-Commissaris desnodig zijn medewerking als in het eerste lid bedoeld.

HOOFDSTUK X REGELING DER AANSLAGEN

Artikel 50⁶⁶

Vervallen.

Artikel 51⁶⁷

1. Aanslagen worden vastgesteld door de Inspekteur der Direkte Belastingen.
2. Bij onjuistheid of onvolledigheid van de definitieve aangifte, wordt binnen twee jaren na indiening van die aangifte een aanslag vastgesteld; hiervan wordt de belastingplichtige schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan.
3. Indien de belastingplichtige niet voldoet aan het bepaalde in artikel 42a lid 1, 42b of 42c wordt een aanslag vastgesteld.
4. Indien de belastingplichtige ingevolge artikel 42b en artikel 42c voorlopige aangifte heeft gedaan, kan de Inspekteur der Direkte Belastingen, indien naar zijn oordeel de inkomsten te laag zijn geschat, binnen drie maanden na indiening van die aangifte een aanslag vaststellen; hiervan wordt de belastingplichtige schriftelijk en gemotiveerd mededeling gedaan.
5. Indien de belastingplichtige niet voldoet aan het bepaalde in artikel 44 lid 1 wordt een aanslag vastgesteld.
6. Indien op grond van lid 3 of lid 5 dan wel op grond van artikel 44 lid 2, een aanslag wordt opgelegd wordt de in de aanslag begrepen belasting, na aanmaning, verhoogd met 100 procent; de verhoging bedraagt 10 procent voor zover het niet aan opzet of grove schuld van de belastingplichtige te wijten is dat niet is voldaan aan de opgelegde verplichtingen.

Artikel 51bis⁶⁸

1. De onder artikel 1, tweede lid, letter a, vallende belastingplichtigen, die geen vaste woonplaats hebben, worden aangeslagen ter plaatse waar zij zijn opgespoord.

---

⁶⁶ Vervallen bij S.B. 1995 no. 14.

⁶⁷ Gew. bij G.B. 1939 no. 113, G.B. 1949 no. 37, S.B. 1995 no. 14.

⁶⁸ Ingev. bij G.B. 1939 no. 113; Gew. bij G.B. 1965 no. 116.

2. De onder artikel 1, tweede lid, letter a, vallende belastingplichtigen, die Suriname tijdelijk hebben verlaten, worden geacht te wonen ter plaatse waar zij laatstelijk gewoond hebben.

Artikel 52⁶⁹

1. De Inspekteur der Direkte Belastingen doet de vastgestelde aanslagen zo spoedig mogelijk op een kohier brengen.
2. Het kohier wordt zodra mogelijk door de Inspekteur der Direkte Belastingen executoir verklaard.
3. De Minister van Financiën geeft de nodige voorschriften omtrent de inrichting en omtrent de wijze en de tijd van het opmaken van het kohier.

Artikel 52a⁷⁰

Vervallen.

Artikel 52b⁷¹

Vervallen.

Artikel 52c⁷²

Vervallen.

Artikel 52d⁷³

Op de aanslagen vastgesteld krachtens artikel 51 lid 2 of 5, worden de aanslagen vastgesteld krachtens artikel 51 lid 3 of 4, uitgezonderd eventuele verhogingen, alsmede de betalingen gedaan ingevolge artikel 42b en de in deze wet aangewezen voorheffingen in mindering gebracht dan wel, voor zover nodig, verrekend; indien verrekening niet mogelijk is vindt teruggave plaats.

Artikel 52e⁷⁴

1. Als voorheffing op de inkomstenbelasting worden aangewezen de geheven dividendbelasting en loonbelasting die betrekking hebben op bestanddelen van het onzuiver inkomen of binnenlands onzuiver inkomen, met uitsluiting van de bij de naheffing toegepaste verhoging.
2. Het bepaalde in het eerste lid is eveneens van toepassing ten aanzien van winstuitkeringen welke ingevolge artikel 25 van deze wet bij het bepalen van de winst van de tot de uitkering gerechtigde buiten aanmerking blijven.

---

⁶⁹ Gew. bij G.B. 1943 no. 141, G.B. 1970 no. 33.

⁷⁰ Vervallen bij S.B. 1995 no. 14.

⁷¹ Vervallen bij S.B. 1995 no. 14.

⁷² Vervallen bij S.B. 1995 no. 14.

⁷³ Ingev. bij S.B. 1981 no. 182; Gew. bij S.B. 1995 no. 14.

⁷⁴ Ingev. bij S.B. 1981 no. 182.

Artikel 52f⁷⁵

Geen aanslag wordt vastgesteld en verrekening van voorheffingen blijft achterwege indien het gezamenlijk bedrag van de bestanddelen van het onzuiver inkomen, uitgezonderd loon, niet meer dan Sf. 300.000,- (Driehonderdduizend Gulden) bedraagt.

Artikel 52g⁷⁶

1. Het voorgaande artikel is niet van toepassing indien de aan inhouding van loonbelasting onderworpen opbrengsten over loontijdvakken welke langer dan een maand samenvallen uit meer dan een dienstbetrekking of van meer dan een inhoudingsplichtige zijn genoten.
2. Indien lid 1 van dit artikel van toepassing is en het gezamenlijk bedrag van de overige bestanddelen van het onzuiver inkomen niet meer dan Sf. 300.000,- (Driehonderdduizend gulden) bedraagt, wordt door de Inspekteur der Direkte Belastingen ambtshalve een aanslag vastgesteld; hierbij wordt als zuiver inkomen aangemerkt het belastbaar loon in de zin van de Wet Loonbelasting;
de belasting wordt geheven volgens onderstaand tarief:

- van het gedeelte van het belastbaar loon tot en met Sf. 6.240.000,-	8% ;
- van het gedeelte van het belastbaar loon boven Sf. 6.240.000,- tot en met Sf.10.590.000,-	18% ;
- van het gedeelte van het belastbaar loon boven Sf. 10.590.000,- tot en met Sf.16.590.000,-	28% ;
- van het gedeelte van het belastbaar loon boven Sf. 12.390.000,-	38% ;

er vindt verrekening plaats van ingehouden loonbelasting.
3. De in het tweede lid genoemde percentages van 28 en 38% worden verhoogd met 10 procentpunten overbruggingsheffing tot respectievelijk 38 en 48; deze overbruggingsheffing vervalt op 1 januari 2004.

Artikel 52h⁷⁷

Bij staatsbesluit kunnen de bedragen en percentages genoemd in de artikelen 7, 7a, 18, 18bis, 23, 34, 34a, 34c, 36, 42 lid 3, 52f en 52g worden gewijzigd.

Artikel 52bis⁷⁸

Vervallen.

Artikel 53⁷⁹

1. Na de afkondiging wordt het kohier onmiddellijk aan de Inspekteur der Direkte Belastingen toegezonden, die het ter invordering aan de betrokken ontvanger

---

⁷⁵ Ingev. bij S.B. 1981 no. 182; Gew. bij S.B. 1995 no. 9, S.B. 1995 no. 52, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2003 no. 30.

⁷⁶ Ingev. bij S.B. 1981 no. 182; Gew. bij S.B. 1982 no. 74, S.B. 1995 no. 9, S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 14, S.B. 1995 no. 52, S.B. 1998 no. 73, S.B. 2000 no. 123, S.B. 2002 no. 109, S.B. 2003 no. 30.

⁷⁷ Ingev. bij S.B. 1981 no. 182; Gew. bij S.B. 1995 no. 10, S.B. 1995 no. 52.

⁷⁸ Vervallen bij S.B. 1981 no. 182.

⁷⁹ Gew. bij G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1965 no. 116, G.B. 1970 no. 33.

doorzendt.

2. Binnen veertien dagen na de afkondiging van het kohier wordt aan de belastingschuldige een aanslagbiljet uitgereikt of toegezonden.

HOOFDSTUK X BEZWAARSCHRIFTEN EN BEROEP

Artikel 54⁸⁰

1. Hij, die bezwaar heeft tegen de hem uit eigen hoofde of als belastingplichtige voor anderen opgelegde aanslag, kan in persoon of bij schriftelijk gemachtigde binnen zestig dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Inspekteur der Direkte Belastingen.
2. Indien de reclamant verklaart niet te kunnen schrijven, kan hij zijn bezwaren binnen de gestelde termijn mondeling voortbrengen bij een der overeenkomstig artikel 45 aangewezen ambtenaren, die daarvan aanstonds een geschrift opmaakt of doet opmaken.
3. De reclamant, die ingevolge de artikelen 82a, 82b en 82c, gehouden is inzage te verlenen van boeken en andere bescheiden, is daartoe eveneens verplicht tot staving zijner bezwaren.
4. Hij aan wie inzage van boeken en andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tot het tegendeel aannemelijk is gemaakt. Voor een weigering om te voldoen aan de verplichting ingevolge dit artikel en de artikelen 82a, 82b en 82c kan een belastingplichtige zich niet met vrucht beroepen op de omstandigheid, dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij enige wettelijke regeling zijn opgelegd.
5. Wanneer de reclamant het verlangen daartoe in zijn bezwaarschrift heeft te kennen gegeven, wordt hij door of namens de Inspekteur der Direkte Belastingen gehoord, voordat de beslissing wordt genomen. Hij kan ook ambtshalve worden opgeroepen tot het verstrekken van inlichtingen of om de overwegingen te vernemen, welke bij de vaststelling van de aanslag hebben gegolden.
6. Op het bezwaarschrift wordt uitspraak gedaan door de Inspekteur der Direkte Belastingen. De uitspraak is met redenen omkleed.
7. Een afschrift van de uitspraak wordt bij aangetekende brief dan wel tegen gedagtekend ontvangstbewijs aan de reclamant gezonden.
8. Indien de vereiste aangifte niet is gedaan dan wel niet of niet volledig is voldaan aan de verplichtingen opgelegd ingevolge de artikelen 42 tot en met 45 en 82a, 82b en 82c of ingevolge de leden 3 en 4 van dit artikel wordt de aanslag gehandhaafd, zo niet is gebleken, dat en in hoeverre deze onjuist is.

---

⁸⁰ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1949 no. 37, G.B. 1970 no. 33, S.B. 1995 no. 14.

Artikel 55⁸¹

1. Tegen de uitspraak van de Inspekteur der Direkte Belastingen als bedoeld bij artikel 54, lid 6, op bezwaren betreffende de hoegrootheid van de aanslag kan door de belastingplichtige in persoon of door een schriftelijk gemachtigde binnen zestig dagen nadat het afschrift der uitspraak ingevolge artikel 54, lid 7, ter post is bezorgd of tegen ontvangbewijs is uitgereikt, in beroep worden gekomen bij de in artikel 59 bedoelde Raad. Artikel 54 lid 2, vindt zo nodig overeenkomstige toepassing.
1bis. Ook de Inspekteur der Direkte Belastingen kan tegen een uitspraak als bedoeld in het voorgaand lid bij die Raad in beroep komen, mits dit geschiedt vóór de toezending van het afschrift, bedoeld in het zevende lid van artikel 54 aan de reclamant. Maakt de Inspekteur der Direkte Belastingen van deze bevoegdheid gebruik, dan geeft hij daarvan bij de toezending van het afschrift kennis aan de reclamant.
2. Het beroep op de Raad wordt ingesteld door indiening van een met redenen omkleed beroepschrift. De Inspekteur der Direkte Belastingen voegt bij zijn beroepschrift bovendien een afschrift hiervan.
3. De Raad beslist in hoogste instantie over de hoegrootheid van de aanslag.
4. De uitspraak van de Raad is met redenen omkleed. Zij vermeldt de dag, waarop zij wordt vastgesteld en wordt door de voorzitter en de secretaris ondertekend.
5. Indien de voorzitter zich in de onmogelijkheid bevindt om de uitspraak te ondertekenen, wordt zulks verricht door een der leden, die over de zaak gezeten hebben.
6. Afschrift van de uitspraak wordt door de secretaris, bij aangetekende brief, aan de belanghebbende gezonden en aan de Inspekteur der Direkte Belastingen.

Artikel 55bis⁸²

1. Elk bij de Raad van Beroep ingekomen beroepschrift wordt binnen een week na ontvangst door de secretaris gezonden aan de Inspekteur der Direkte Belastingen.
2. De Inspekteur der Direkte Belastingen zendt het beroepschrift binnen een maand na ontvangst aan de Raad van Beroep terug. Hij kan daarbij een verzoekschrift overleggen, onder bijvoeging van een afschrift.
3. De termijn van terugzending kan door de voorzitter van de Raad worden verlengd.
4. Binnen een week nadat het verzoekschrift, bedoeld in het tweede lid, is ingekomen, zendt de secretaris een door hem voor eensluidend getekend afschrift daarvan aan de appelland.

---

⁸¹ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1970 no. 33.

⁸² Ingev. bij G.B. 1929 no. 96; Gew. bij G.B. 1970 no. 33.

Artikel 55ter⁸³

1. De voorzitter stelt zo spoedig mogelijk dag en uur vast voor de verdere behandeling der zaak door de Raad in voltallige vergadering.
2. De secretaris roept de Inspekteur der Direkte Belastingen op om bij de behandeling van de zaak tegenwoordig te zijn en deelt de belanghebbende mede, dat hij, desverlangd, op dag en uur vermeld door de Raad zal worden gehoord.
3. Oproeping en mededeling worden schriftelijk tenminste vijf dagen vóór de in het eerste lid van dit artikel bedoelde dag verzonden.

Artikel 56⁸⁴

1. De belanghebbende kan zich door een gemachtigde doen vertegenwoordigen. Om geldige redenen kan de voorzitter de vertegenwoordiging door een bepaalde gemachtigde weigeren. De voorzitter heeft het recht te vorderen, dat de belanghebbende zijn gemachtigde vergezelt.
2. Zowel de belanghebbende en zijn gemachtigde als de Inspekteur der Direkte Belastingen kan zich door een of meer andere personen doen bijstaan.
3. De behandeling van de zaak wordt, zo nodig, door de voorzitter geschorst of verdaagd.
4. De Raad is bevoegd om, alvorens uitspraak te doen:
  - 1°. partijen nader tezamen op te roepen tot het verstrekken van inlichtingen;
  - 2°. schriftelijke inlichtingen bij een van de partijen in te winnen; van de gevoerde briefwisseling wordt alsdan afschrift toegezonden of inzage verstrekt aan de wederpartij, welke bovendien in de gelegenheid wordt gesteld om binnen een bepaalde termijn van ten minste vijf dagen schriftelijk van haar gevoelen te doen blijken. De termijn kan op verzoek der belanghebbende partij door de voorzitter worden verlengd. Indien de partij van de haar geboden gelegenheid gebruik maakt, wordt haar schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden of ter inzage verstrekt aan de wederpartij.

Artikel 56bis⁸⁵

1. De Raad is bevoegd deskundigen te raadplegen of voor de inzage van boeken en bescheiden aan te wijzen. De aanwijzing geschiedt in het algemeen dan wel voor een bepaald geval.
2. Alvorens zijn taak te aanvaarden, legt de deskundige in handen van de voorzitter van de Raad de eed of de belofte af, dat hij bij de uitvoering van zijn taak volgens zijn geweten verslag zal uitbrengen.
3. De deskundigen brengen een schriftelijk verslag uit, dat aan beide partijen in

---

⁸³ Ingev. bij G.B. 1929 no. 96; Gew. bij G.B. 1970 no. 33.

⁸⁴ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1970 no. 33.

⁸⁵ Ingev. bij G.B. 1929 no. 96; Gew. bij G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1970 no. 33, S.B. 1995 no.

afschrift toegezonden of ter inzage verstrekt wordt. Beide partijen worden in de gelegenheid gesteld, binnen een bepaalde, voor beide gelijke, termijn van tenminste vijf dagen schriftelijk van haar gevoelen te doen blijken. De termijn kan op verzoek van partijen of van één harer door de voorzitter worden verlengd. Voor zover partijen van de geboden gelegenheid gebruik maken, wordt haar schriftelijke uiteenzetting in afschrift toegezonden of ter inzage verstrekt aan de wederpartij.

4. Indien de volgens Hoofdstuk VIII vereiste aangifte niet is gedaan of niet volledig is voldaan aan de verplichting ingevolge de artikelen 54, 82a, 82b en 82c, wordt de aanslag, zoals hij laatstelijk is vastgesteld, gehandhaafd, zo niet de Raad is gebleken, dat en in hoeverre hij onjuist was.
- 4bis. Is in een der in het vorige lid bedoelde gevallen de Inspekteur der Direkte Belastingen krachtens artikel 55 in beroep gekomen, dan wordt de oorspronkelijke aanslag hersteld, zo niet de Raad is gebleken, dat en in hoeverre hij onjuist is.
5. Inzage van boeken of andere bescheiden wordt desgevraagd verleend aan de voorzitter of de door de Raad aangewezen deskundigen.
6. Hij, wien inzage van boeken of andere bescheiden is gevraagd, wordt geacht die in zijn bezit te hebben gehad tenzij het tegendeel voor de Raad aannemelijk is gemaakt.
- 6bis. Voor een weigering om te voldoen aan de verplichtingen ingevolge de artikelen 54, 82a, 82b en 82c kan appellant zich niet met vrucht beroepen op de omstandigheid, dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem bij enige wettelijke regeling zijn opgelegd.
7. Indien de Raad heeft gebruik gemaakt van de bevoegdheid, bedoeld bij artikel 56, 4e lid, sub 2, of bij artikel 56bis, 1e lid, worden partijen, nadat zij van elkanders schriften hebben kennis kunnen nemen, opnieuw in de gelegenheid gesteld haar standpunt mondeling toe te lichten, mits zij binnen een bepaalde, voor beide gelijke, termijn van tenminste vijf dagen dit schriftelijk hebben verzocht. Zij worden daartoe met overeenkomstige toepassing van artikel 55ter door de secretaris in kennis gesteld met het voor verdere behandeling bepaalde tijdstip.

Artikel 57⁸⁶

Vervallen.

Artikel 58⁸⁷

1. De Raad kan toestaan, dat een gedane aangifte wordt verbeterd.
2. Hij, die bij zijn aangifte volhardt, kan door de Raad worden uitgenodigd haar door de volgende verklaring te bevestigen:
"Ik verklaar naar mijn beste weten, dat de aangifte, die hier voor mij ligt, overeenkomstig de bepalingen der wet op de inkomstenbelasting naar waarheid is gedaan."
Om geldige reden kan de Raad toelaten, dat deze verklaring krachtens een

---

⁸⁶ Vervallen bij G.B. 1965 no. 116.

⁸⁷ Gew. bij G.B. 1932 no. 120, G.B. 1970 no. 33, S.B. 1995 no. 14.

bijzondere volmacht wordt afgelegd.

3. Van het afleggen der verklaring wordt proces-verbaal opgemaakt, dat door hem die haar aflegde alsmede door de voorzitter en de secretaris van de Raad wordt ondertekend.
4. De bevestigde aangifte wordt, voor de uitspraak van de Raad, als juist beschouwd.
5. Wanneer de verklaring op de daartoe gedane uitnodiging niet wordt afgelegd of het proces-verbaal door hem, die haar aflegde, niet wordt ondertekend, handhaaft de Raad de aanslag, zoals hij laatstelijk is vastgesteld, tenzij de Inspekteur der Direkte Belastingen krachtens artikel 55 in beroep is gekomen, als wanneer de oorspronkelijke aanslag wordt hersteld.
6. Het tweede lid is alleen van toepassing op natuurlijke personen. Het blijft buiten toepassing, indien aan de verplichting ingevolge de artikelen 54 en 82a, 82b en 82c niet volledig is voldaan.

Artikel 59⁸⁸

1. De Raad van Beroep bestaat uit drie leden, van wie twee door de President worden benoemd en een door het Hof van Justitie uit de leden of de ledenplaatsvervangers van het Hof wordt aangewezen. De president kan mede voor een aanwijzing in aanmerking komen.
2. Op dezelfde wijze wordt voor ieder lid tenminste één plaatsvervanger benoemd of aangewezen en bij ontslag of overlijden in een vacature voorzien.
3. Om de twee jaren treden een der leden en zijn plaatsvervangers af volgens rooster, door de Raad op te maken.
4. De aftredenden zijn herbenoembaar.
5. De President wijst een der door hem benoemde leden tot voorzitter aan.
6. De President benoemt tevens een secretaris van de Raad. Deze heeft alleen raadgevende stem.
7. De leden en de plaatsvervangers moeten de volle ouderdom van 25 jaren bereikt hebben. Tussen hen mag geen bloedverwantschap of zwagerschap tot en met de derde graad bestaan; noch mogen zij met elkander in het huwelijk verbonden zijn. De zwagerschap houdt op door het overlijden van de persoon, die haar veroorzaakte.
8. Ambtenaren, behorende tot de afdeling administratie van financiën, zijn niet tot lid of plaatsvervanger benoembaar.

---

⁸⁸ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1965 no. 116, S.B. 1975 no. 45.

Artikel 59bis⁸⁹

1. De leden van de Raad en hun plaatsvervangers leggen, alvorens hun ambt te aanvaarden, ten overstaan van de Directeur der belastingen de eed of de belofte af, dat zij het naar plicht en geweten, nauwgezet en onpartijdig zullen waarnemen. Van deze handeling wordt door de Directeur der Belastingen melding gemaakt op de akte van benoeming.
2. Bij herbenoeming wordt geen nieuwe eed (of belofte) gevorderd, doch wordt door de Directeur der Belastingen op de akte van benoeming naar de vroegere, eed (of belofte) verwezen.
3. Aan de voorzitter en zijn plaatsvervanger, de leden en plaatsvervangende leden en aan de secretaris kan, volgens bij besluit van de President vast te stellen regeling, aanwezigheidsgeld worden toegekend.

Artikel 59ter⁹⁰

1. De Raad vergadert op plaats en tijd door de voorzitter te bepalen. De vergaderingen zijn niet openbaar.
2. De Raad beslist bij meerderheid van stemmen.
3. Zijn meer dan twee verschillende gevoelens uitgebracht, dan wordt beslist in de zin, die het meest overeenkomt met het gevoelen der meerderheid.

HOOFDSTUK XI NAVORDERING

Artikel 60⁹¹

1. Bijaldien enig feit grond oplevert voor het vermoeden, dat een aanslag ten onrechte is achterwege gebleven of vernietigd, of dat een te lage aanslag is opgelegd, kan de te weinig geheven belasting van de belastingplichtige of zijn erfgenamen worden nagevorderd, zolang niet sedert de aanvang van het belastingjaar jaar vijf jaren zijn verstreken.
2. Navordering is niet toegelaten, als geen verplichting tot het doen ener aangifte heeft bestaan.
3. In afwijking in zoverre van het bepaalde in het eerste lid kan over het belastingjaar 1947 worden nagevorderd zolang niet sedert de aanvang van het belastingjaar vier jaren zijn verstreken.

---

⁸⁹ Ingev. bij G.B. 1929 no. 96; Gew. bij G.B. 1955 no. 2, G.B. 1970 no. 33, G.B. 1977 no. 45.

⁹⁰ Ingev. bij G.B. 1929 no. 96.

⁹¹ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1949 no. 159, G.B. 1954 no. 111, G.B. 1960 no. 30, S.B. 1995 no. 10 waarbij G.B. 1954 no. 111 wordt ingetrokken.

Artikel 61⁹²

1. De vaststelling der aanslagen tot navordering van belasting geschiedt door de in artikel 46 bedoelde Inspekteur der Direkte Belastingen.
2. Alvorens de aanslag vastgesteld wordt, is de Inspekteur der Direkte Belastingen verplicht de belastingplichtige, of na diens overlijden de bekende erfgenamen, de executeur-testamentair of de bewindvoerder over zijn nalatenschap, mededeling te doen van het in artikel 60 bedoelde feit en van het bedrag, dat vermoedelijk ten onrechte niet in aanmerking is genomen, met uitnodiging binnen een door de Inspekteur te bepalen termijn van tenminste een maand de opheldering te geven, welke hij dienstig mocht achten.
3. Het tweede lid kan buiten toepassing blijven, indien door de belastingschuldige, of na zijn overlijden door zijn erfgenamen, uit eigen beweging schriftelijk mededeling is gedaan, dat de aanslag te laag is geschied of ten onrechte is achterwege gelaten of vernietigd, en de inlichtingen worden verstrekt, nodig voor de regeling van een aanslag tot navordering.

Artikel 62⁹³

1. De in een aanslag tot navordering te begrijpen belasting wordt verhoogd:
  - a. met 100%, indien het aan opzet van de belastingplichtige te wijten is dat te weinig belasting is geheven;
  - b. met 50%, tenzij belastingplichtige aantoont dat het niet aan grove onachtzaamheid te wijten is, dat te weinig belasting is geheven.
2. Indien het niet aan opzet van de belastingplichtige te wijten is dat te weinig belasting is geheven, de belastingplichtige volledige inlichtingen verstrekt tot regeling van de aanslag tot navordering en overtuigend aantoont dat niet te weinig belasting is geheven over een der vijf belastingjaren voorafgaande aan het eerste belastingjaar waarover op grond van artikel 60 nog navordering mogelijk is, wordt in afwijking van het eerste lid, de in de aanslag tot navordering te begrijpen belasting verhoogd met 25%.

Artikel 63⁹⁴

1. Hij, die bezwaar heeft tegen de hem opgelegde aanslag tot navordering van belasting, kan binnen zestig dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet een met redenen omkleed bezwaarschrift indienen bij de Inspekteur der Direkte Belastingen.
2. Dit bezwaarschrift wordt op gelijke wijze behandeld als het in artikel 54 bedoelde bezwaarschrift.
3. Tegen de uitspraak van de Inspekteur der Direkte Belastingen kan op de voet van artikel 55 bij de Raad in beroep worden gekomen.
4. De bepalingen van de artikelen 55, 55bis, 56 en 58 voor de behandeling van het

---

⁹² Gew. bij G.B. 1970 no. 33.

⁹³ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1965 no. 116.

⁹⁴ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1943 no. 141, G.B. 1970 no. 33.

beroepschrift betreffende de oorspronkelijke aanslag, gelden eveneens voor het bezwaarschrift betreffende de aanslag tot navordering, in zover het bij artikel 64 bepaalde geen afwijking daarvan inhoudt.

Artikel 64

1. Indien de aangeslagene is overleden, kan de erfgenaam, executeur-testamentair of bewindvoerder, die tegen de aanslag is opgekomen, door de Raad worden uitgenodigd, hetzij terstond, hetzij in een nadere vergadering, de volgende verklaring af te leggen:
"Ik verklaar dat ik niet weet, noch vermoed, dat papieren behorende tot de boedel van N.N., na zijn (haar) overlijden vernietigd of weggenomen zijn met het doel de bewijzen van te lage aangifte voor de inkomstenbelasting te doen verdwijnen.
"Ik verklaar dat ik de papieren van die boedel, voor zover voorhanden onderzocht heb en dat ik noch door dat onderzoek, noch door enige andere omstandigheid, van welke aard ook, weet of vermoed, dat de aangifte van N.N. voor de inkomstenbelasting over het belastingjaar (een der belastingjaren) ... te laag is gedaan."
2. Indien geen aangifte is gedaan, worden de woorden "te lage aangifte voor de inkomstenbelasting" vervangen door: "te lage aanslag in de inkomstenbelasting". Het slot der verklaring luidt alsdan: "dat N.N. in de inkomstenbelasting over het belastingjaar (een der belastingjaren)... te laag is aangeslagen".
3. Het formulier der verklaring wordt, ingeval oorspronkelijk geen aanslag was opgelegd of ingeval het een vernietigde aanslag betreft, zo nodig gewijzigd.
4. Om geldige reden kan de Raad toelaten, dat een ander dan hij die het beroepschrift heeft ingediend de verklaring aflegt.
5. Van het afleggen der verklaring wordt procesverbaal opgemaakt, dat door hem die haar aflegde, alsmede door de voorzitter en de secretaris van de Raad wordt ondertekend.
6. Het afleggen der verklaring heeft tengevolge, dat de aanslag wordt vernietigd.
7. Wanneer de verklaring op de daartoe gedane uitnodiging niet wordt afgelegd of het proces-verbaal door hem die haar aflegde, niet wordt ondertekend, handhaaft de Raad de aanslag.

HOOFDSTUK XII VERHOGING VAN DE AANSLAG

Artikel 65

Elk beroepschrift ingediend krachtens artikel 55 of artikel 63, moet voor zover niet beweerd wordt, dat geen aanslag had mogen zijn opgelegd, zodanig zijn ingericht, dat daaruit een conclusie kan worden getrokken ten aanzien van het bedrag, dat volgens de appellant had moeten worden geheven.

Artikel 66⁹⁵

1. Indien de volgens de uitspraak van de Raad van Beroep verschuldigde of de terecht nagevorderde belasting het bij artikel 65 bedoelde bedrag niet te boven gaat, wordt de aanslag verhoogd met vijf en twintig ten honderd van het verschil. Had volgens de appellant geen aanslag mogen worden opgelegd, dan strekt de verhoging van vijf en twintig ten honderd zich uit tot het gehele bedrag van de door de Raad gehandhaafde of vastgestelde aanslag.
2. Zij blijft achterwege, indien en voor zover het beroep uitsluitend gegrond was op verkeerde toepassing of schending der wet, alsmede indien het beroep is ingesteld tegen een uitspraak niet voldoende aan het zesde lid van artikel 54.
3. Zij blijft eveneens achterwege, indien en voor zover afwijking van de aangifte of navordering nodig is geweest tengevolge van een te lage schatting van de aangever, en die schatting naar het oordeel van de Raad klaarblijkelijk te goeder trouw heeft plaats gehad.
4. De nadere aanslag voor de verhoging wordt vastgesteld door de Inspekteur der Direkte Belastingen.

Artikel 67⁹⁶

Hij, die bezwaar heeft tegen de hem opgelegde nadere aanslag volgens het vorige artikel, kan binnen zestig dagen na de dagtekening van het aanslagbiljet een met redenen omkleed beroepschrift bij de Raad van Beroep indienen. Het bepaalde bij de artikelen 55, 55bis, 55ter, 56 en 56bis is hierbij van toepassing.

HOOFDSTUK XIII⁹⁷ ONTHEFFINGEN

Artikel 68⁹⁸

Ontheffingen van de aanslag over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar wordt verleend:

- a. aan de belastingplichtige bedoeld bij artikel 1, lid 1, sub a die Suriname metterwoon verlaat;
- b. aan de belastingplichtige bedoeld bij artikel 2, die zich in Suriname metterwoon vestigt of die ophoudt in een of meer der bij dat artikel gestelde gevallen te verkeren.

Artikel 69⁹⁹

1. Bij overlijden van een belastingplichtige wordt, indien het inkomen, waarvoor hij is of wordt aangeslagen, geheel of ten dele bestond uit opbrengst van onderneming of

---

⁹⁵ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1943 no. 141, G.B. 1970 no. 33.

⁹⁶ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1943 no. 141.

⁹⁷ Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

⁹⁸ Gew. bij G.B. 1943 no. 141; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

⁹⁹ Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

arbeid, uit periodieke uitkeringen van het leven afhankelijk of uit opbrengst van zaken waarvan hij vruchtgenot had, aan zijn erfgenamen over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar gehele of gedeeltelijke ontheffing van zijn aanslag verleend.

2. Grondslag voor het berekenen der ontheffing is het verschil tussen de aanslag en de belasting, die over gelijk tijdvak zou zijn geheven, indien de opbrengst van de onderneming tot geen hoger bedrag dan vier ten honderd 's jaars van het daarin belegde eigen kapitaal in rekening ware gebracht en de verdere onder het vorig lid vallende bestanddelen van het inkomen buiten aanmerking waren gelaten.

Artikel 70¹⁰⁰

1. Aan de belastingplichtige bedoeld bij artikel 1, lid 1, sub a alsmede aan de Surinaamse ambtenaar, belastingplichtig volgens artikel 2, wordt, indien zijn belastbaar inkomen, berekend over een vol jaar, door het staken van een bedrijf of beroep, door het eindigen van het vruchtgenot of door het ophouden van periodieke uitkeringen als bedoeld bij artikel 8, daalt beneden drie vierden van het bedrag waarnaar zijn aanslag is of wordt geregeld, over de nog niet ingetreden maanden van het belastingjaar een ontheffing op die aanslag verleend.
2. Grondslag voor het berekenen der ontheffing is het verschil tussen de aanslag en de belasting die naar het overgebleven belastbaar inkomen over gelijk tijdvak zou zijn geheven.
3. De ontheffing wordt niet verleend, wanneer binnen drie maanden het belastbaar inkomen, door het ontstaan ener nieuwe bron van inkomen uit bedrijf of beroep, vruchtgenot of periodieke uitkering, stijgt tot of boven het hiervoren bedoelde drie vierde gedeelte.

Artikel 70bis¹⁰¹

Voor de toepassing van dit Hoofdstuk wordt de in artikel 62 bedoelde verhoging niet als een deel van de aanslag beschouwd.

Artikel 71¹⁰²

1. De ontheffingen volgens dit Hoofdstuk moeten uiterlijk binnen drie maanden na afloop van het belastingjaar, schriftelijk worden aangevraagd bij de Inspekteur der Direkte Belastingen. Artikel 54, lid 2 vindt zo nodig overeenkomstige toepassing.
2. Op de bij hem ingediende verzoekschriften wordt door de Inspekteur der Direkte Belastingen beslist.
3. De uitspraak op het verzoekschrift is met redenen omkleed, wanneer het verzoek geheel of ten dele wordt afgewezen, dan wel de verzoeker niet ontvankelijk wordt

---

¹⁰⁰ Gew. bij G.B. 1939 no. 113; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

¹⁰¹ Ingev. bij G.B. 1939 no. 113; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

¹⁰² Gew. bij G.B. 1939 no. 113; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; Gew. bij G.B. 1970 no. 33; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

verklaard.

Een afschrift van de uitspraak wordt aan de verzoeker gezonden.

Artikel 72¹⁰³

1. Tegen de uitspraak van de Inspekteur der Direkte Belastingen op de in artikel 71 genoemde verzoekschriften kan binnen zestig dagen nadat het afschrift der uitspraak is verzonden, door de belastingplichtige in persoon of door een schriftelijk gemachtigde in beroep worden gekomen bij de in artikel 59 bedoelde Raad.
2. Is de in het vorig lid bedoelde uitspraak gegrond op de al of niet belastingplichtigheid, dan geschiedt het beroep overeenkomstig artikel 57 aan de President.

HOOFDSTUK XIIIbis VOORKOMING VAN DUBBELE AANSLAG

Artikelen 72bis-72quater¹⁰⁴

Vervallen.

HOOFDSTUK XIV¹⁰⁵ **BETALING; VERSCHIJNING VAN HET NIET REEDS BIJ DE AANGIFTE BETAALDE BEDRAG VAN DE BELASTING; BIJZONDERE BEPALINGEN**

Artikel 73¹⁰⁶

1. Indien voldoening plaatsvindt nadat de uiterste datum waarop de voldoening krachtens deze wet had moeten plaatsvinden is verstreken, is interest verschuldigd; de interest wordt enkelvoudig berekend over het bedrag van de belasting en van de verhoging; de periode waarover de rente wordt berekend vangt aan daags na de dag, waarop voldoening had moeten plaatsvinden en eindigt op de dag van voldoening; het percentage wordt bij staatsbesluit vastgesteld.
2. De interestbepaling van artikel 29 Instructie Invordering is voor aanslagen inkomstenbelasting over de belastingjaren 1995 en volgende niet meer van toepassing.

Artikel 74¹⁰⁷

De gehele aanslag is dadelijk en ineens invorderbaar en de Ontvanger der Direkte Belastingen kan, zonder enige aanmaning of waarschuwing tot gerechtelijke invordering overgaan en het dwangbevel onmiddellijk na het bevel tot betaling, dadelijk ten uitvoer brengen:

---

¹⁰³ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1939 no. 113; Buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; Gew. bij G.B. 1970 no. 33; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10.

¹⁰⁴ Vervallen bij G.B. 1965 no. 116.

¹⁰⁵ Gew. bij G.B. 1924 no. 84.

¹⁰⁶ Gew. bij G.B. 1924 no. 84, G.B. 1929 no. 96, G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1943 no. 141, G.B. 1944 no. 122, G.B. 1950 no. 135, G.B. 1954 no. 111, S.B. 1995 no. 14.

¹⁰⁷ Gew. bij G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1943 no. 141; Lid 1 sub a buiten toepassing verklaard bij G.B. 1954 no. 111; Gew. bij G.B. 1965 no. 116; G.B. 1954 no. 111 ingetrokken bij S.B. 1995 no. 10; Gew. bij S.B. 1995 no. 14.

- a. indien een aanslag wordt opgelegd krachtens artikel 51, leden 3,4 of 5;
- b. wanneer een belastingschuldige als bedoeld in artikel 1, lid 2, onder a Suriname metterwoon wil verlaten; indiening van een verzoekschrift om ontheffing wordt als een voornemen daartoe aangemerkt;
- c. wanneer de belastingschuldige in staat van faillissement is verklaard, gelijk mede in geval van inbeslagneming van roerende en onroerende goederen door of vanwege de Staat of verkoop van roerende en onroerende goederen ten gevolge van een inbeslagneming namens een derde.

Artikel 75

De verplichting tot betaling wordt niet geschorst door indiening van een bezwaarschrift tegen de aanslag, of van een beroepschrift tegen enige beslissing.

Artikel 75bis¹⁰⁸

De belasting is verhaalbaar op de roerende en onroerende goederen van de aangeslagene.

Artikel 76

Voor een aanslag tot navordering van belasting, die na het overlijden van de belastingplichtige wordt vastgesteld, en voor de verhoging van die aanslag ingevolge artikel 65, zijn de erfgenamen niet verder aansprakelijk dan ieder tot het beloop van zijn erfdeel, vermeerderd met het bedrag van hetgeen hem is gelegateerd.

Artikel 76bis¹⁰⁹

Vervallen.

Artikel 77¹¹⁰

Vervallen.

Artikel 77bis¹¹¹

1. De Directeur der Belastingen is bevoegd om indien de belastingschuldige niet in staat is anders dan met buitengewoon bezwaar de belasting of de volle belasting over het belastingjaar 1947, welke na 31 december 1949 wordt nagevorderd, te betalen hiervan gehele of gedeeltelijke kwijtschelding te verlenen. De ingevolge artikel 62 toegepaste verhoging wordt mede als belasting aangemerkt.
2. De Directeur der Belastingen is eveneens bevoegd om in alle gevallen van bijzondere hardheid de in de na 31 december 1949 opgelegde aanslag tot navordering over het belastingjaar 1947 begrepen verhoging nadat deze aanslag onherroepelijk vaststaat geheel of gedeeltelijk kwijt te schelden.
3. De bevoegdheid bedoeld in het 2e lid kan door de Directeur worden overgedragen aan de Inspekteur der Direkte Belastingen.

---

¹⁰⁸ Ingev. bij G.B. 1939 no. 113; Gew. bij S.B. 1995 no. 52.

¹⁰⁹ Vervallen bij S.B. 1995 no. 14.

¹¹⁰ Vervallen bij S.B. 1995 no. 14.

¹¹¹ Ingev. bij G.B. 1949 no. 159; Gew. bij G.B. 1955 no. 2, G.B. 1970 no. 33.

Artikel 78¹¹²

1. Ten aanzien van de aanslag van een overledene kunnen zijn erfgenamen de bezwaar-, verzoek- en beroepschriften indienen, tot welker indiening de overledene bevoegd zou zijn geweest.
2. Voor het indienen van bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen worden vertegenwoordigd:
de erfgenamen van een aangeslagene, door een hunner, de executeur-testamentair of de bewindvoerder over de nalatenschap;
minderjarigen en onder curatele gestelden door hun wettelijke vertegenwoordiger.
3. Alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften kunnen door een gemachtigde worden ondertekend.
4. In alle bezwaar-, verzoek- en beroepschriften moet, indien degene die voor zichzelf of als vertegenwoordiger optreedt niet in Suriname woont of gevestigd is, woonplaats in Suriname worden gekozen.
5. De Inspekteur der Direkte Belastingen, de Raad van Beroep of de met de behandeling van de bezwaar-, verzoek- en beroepschriften belaste ambtenaren zijn bevoegd, desgewenst overlegging te vorderen van de volmacht, waaraan de gemachtigde zijn bevoegdheid om als zodanig te handelen, ontleent.

Artikel 79

1. De aanslagbiljetten worden in gesloten omslag uitgereikt.
2. Het formulier van de aanslagbiljetten, gelijk mede de formulieren van de registers en andere stukken, nodig ter uitvoering van deze wet, worden bij besluit van de President vastgesteld. Mede kunnen bij dergelijk besluit worden vastgesteld instructiën voor de Inspekteur der Direkte Belastingen, voor de Raad van Beroep en voor de ambtenaren, met de uitvoering dezer wet belast.
3. Op het aanslagbiljet worden de kwitantiën gesteld.
4. Aanslagbiljetten, die bij de betaling in gesloten omslag worden aangeboden, worden na afschrijving der betaalde som, op dezelfde wijze teruggegeven.

Artikel 80

Het is een ieder verboden hetgeen hem in zijn ambt of betrekking, bij de uitvoering van deze wet of in verband daarmee, nopens inkomen, opbrengst, uitdelingen, en in het algemeen nopens de zaken of werkzaamheden van een ander, blijkt of medegedeeld wordt, verder bekend te maken dan nodig voor de uitoefening van dat ambt of die betrekking, of voor de invordering van enige aan den Lande verschuldigde belasting.

Artikel 81¹¹³

Vervallen.

---

¹¹² Gew. bij G.B. 1949 no. 37, G.B. 1970 no. 33.

¹¹³ Vervallen bij G.B. 1929 no. 96.

Artikel 82¹¹⁴

1. Een ieder is gehouden aan de Inspekteur der Direkte Belastingen op diens aanvraag binnen veertien dagen een ondertekende opgaaft te verstrekken van de personen, die op het tijdstip der aanvraag in zijn dienst waren of gedurende het daaraan voorafgaande kalenderjaar op meer dan 31 dagen in zijn dienst geweest zijn. Behalve de naam en de voorletters van die personen moet de opgaaft voor elk hunner nauwkeurig de woonplaats vermelden, benevens de beloning, in welke vorm ook genoten, naar de toestand op een in de aanvraag genoemd tijdstip of, desgevraagd, over het laatst verlopen kalenderjaar of over het gedeelte van dit jaar gedurende het welk de persoon in dienst is geweest. In het laatste geval wordt tevens melding gemaakt van het tijdvak of de tijdvakken, waarover de beloning loopt.
2. Als in dienst zijnde worden ook beschouwd commissarissen, personen, die niet anders dan op provisie werken, en personen, die geregeld voor dezelfde persoon aangenomen werk verrichten.
3. Ten aanzien van personen, die buiten Suriname wonen en uitsluitend buiten Suriname werkzaam zijn, behoeft de opgave niet te worden gedaan. Voorts behoeft met adresveranderingen welke hebben plaats gevonden nadat het dienstverband is verbroken, bij het doen van de opgaaft geen rekening te worden gehouden.
4. Niet in Suriname wonende personen en gevestigde lichamen, die hier te lande een bedrijf of beroep uitoefenen, alsmede hun vertegenwoordigers en bedrijfsleiders, zijn tot gelijke opgaaft gehouden.
- 4bis. De in de vorige leden genoemde personen zijn verplicht aan de in het eerste lid genoemde ambtenaar desgevraagd alle inlichtingen te verstrekken, welke hij in verband met de in dit artikel bedoelde opgaaft behoeft.
5. De in het eerste lid bepaalde termijn voor het verstrekken van de opgaaft kan door de Inspekteur der Direkte Belastingen worden verlengd.

HOOFDSTUK XIV A¹¹⁵ INZAGE BOEKEN EN BESCHIEDEN

Artikel 82a

De belastingplichtige is gehouden desgevorderd aan de Inspekteur der Direkte Belastingen, het Hoofd van de Belastingaccountantsdienst, de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door hen aangewezen ambtenaren, inzage te verlenen van gegevens die van belang kunnen zijn voor de heffing, controle of inning van de belasting zoals bescheiden, boeken, aantekeningen, computerbestanden of computerprogrammatuur; onder het verlenen van inzage wordt tevens het kopiëren van gegevens begrepen.

Artikel 82b

1. Derden zijn gehouden desgevorderd aan de Inspekteur der Direkte Belastingen, het

---

¹¹⁴ Gew. bij G.B. 1932 no. 120, G.B. 1939 no. 113, G.B. 1970 no. 33.

¹¹⁵ Ingev. bij S.B. 1995 no. 14.

Hoofd van de Belastingaccountantsdienst, de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door hen aangewezen ambtenaren inzage te verlenen van gegevens die van belang kunnen zijn voor de heffing, controle of inning van de belasting zoals bescheiden, boeken, aantekeningen, computerbestanden of computerprogrammatuur; onder het verlenen van inzage wordt tevens het kopiëren van gegevens begrepen.

2. De Inspekteur der Direkte Belastingen, het Hoofd van de Belastingaccountantsdienst, de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door hen aangewezen ambtenaren stelt degene te wiens aanzien bij derden informatie wordt ingewonnen hiervan gelijktijdig in kennis.

Artikel 82c

1. Ingeval boeken en andere bescheiden van degene die is gehouden deze desgevorderd aan de Inspekteur der Direkte Belastingen, het Hoofd van de Belastingaccountantsdienst, de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door hen aangewezen ambtenaren ter inzage te verstrekken, zich bevinden bij een derde, geldt de inzageverplichting onverminderd voor deze derde.
2. De Inspekteur der Direkte Belastingen, het Hoofd van de Belastingaccountantsdienst, de Ontvanger der Direkte Belastingen of de door hen aangewezen ambtenaren stelt degene wiens boeken en andere bescheiden hij bij een derde ter inzage vordert gelijktijdig hiervan in kennis.

TWEEDE AFDELING

HOOFDSTUK XV STRAFBEPALINGEN

Artikel 83¹¹⁶

1. Hij, die een aangifte, als bedoeld bij hoofdstuk VIII, voor zichzelf of voor een ander, opzettelijk onjuist of onvolledig doet, en hij voor wie door een ander aangifte is gedaan waarvan hij weet of weten moest dat zij onjuist of onvolledig is gedaan, wordt indien daaruit nadeel voor de Staat kan ontstaan, gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste 1 miljoen gulden.
2. De bepaling van het eerste lid blijft buiten toepassing, indien de aangever, zolang de Procureur-Generaal niet is verwittigd, uit eigen beweging alsnog een juiste en volledige aangifte doet, mits:
hetzij de aanslag nog niet is vastgesteld en de aangever niet overeenkomstig de artikelen 82a, 82b en 82c tot het geven van nadere inlichtingen of tot het verlenen van inzage van boeken of andere bescheiden is uitgenodigd;
hetzij de aanslag te laag is vastgesteld.

Artikel 84¹¹⁷

Degene, die in de gevallen als bedoeld in de artikelen 58 of 64 persoonlijk of door een

---

¹¹⁶ Gew. bij G.B. 1939 no. 113, G.B. 1949 no. 37, S.B. 1995 no. 14.

¹¹⁷ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, S.B. 1995 no. 14.

daartoe gemachtigde opzettelijk een valse verklaring aflegt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren.

Artikel 85¹¹⁸

Met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren wordt gestraft:

- 1°. degene, die aan de Raad van Beroep, de Inspekteur der Direkte Belastingen, de Ontvanger der Direkte Belastingen, het Hoofd van de Belastingaccountantsdienst of een door hen aangewezen ambtenaar, opzettelijk een vals of vervalst geschrift als bewijsstuk overlegt;
- 2°. degene, die nadat hem door de door de Raad van Beroep aangewezen deskundigen, dan wel de Inspekteur der Direkte Belastingen, het Hoofd van de Belastingaccountantsdienst, de Ontvanger der Direkte Belastingen of door de door hen aangewezen ambtenaar inzage is gevorderd krachtens artikel 56 bis, 82a, 82b of 82c opzettelijk een vals of vervalst boek of ander geschrift ter inzage aanbiedt;
- 3°. degene, die, door de Inspekteur der Direkte Belastingen gevraagd om een opgaaf als bedoeld bij artikel 82, opzettelijk een valse of vervalste opgaaf verstrekt;
- 4°. degene, die, naar aanleiding van artikel 42b lid 5 en 44 lid 5 aan de Inspekteur der Direkte Belastingen opzettelijk een vals of vervalst afschrift of uittreksel van een balans of winsten verliesrekening zendt.

Artikel 86¹¹⁹

1. Degene, die opzettelijk de bij artikel 80 opgelegde geheimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren of geldboete van ten hoogste honderdduizend gulden.
2. Degene, aan wiens schuld schending van de geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste één jaar of geldboete van ten hoogste vijftigduizend gulden.

Artikel 87¹²⁰

Degene, die niet of niet volledig voldoet aan zijn verplichting ingevolge artikel 42b lid 5 en artikel 44 lid 5 tot insluiting van de voorgeschreven stukken en bescheiden, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfhonderdduizend gulden.

Artikel 88¹²¹

Degene, die volgens deze wet tot aangifte verplicht is, doch niet aan deze verplichting voldoet, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfhonderdduizend gulden; voor de toepassing van dit artikel wordt het niet tijdig doen van aangifte beschouwd als het niet doen van die aangifte.

---

¹¹⁸ Gew. bij S.B. 1995 no. 14.

¹¹⁹ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, S.B. 1995 no. 14.

¹²⁰ Gew. bij S.B. 1995 no. 14.

¹²¹ Gew. bij S.B. 1995 no. 14.

Artikel 89¹²²

Degene, die niet, niet juist of niet volledig voldoet aan zijn verplichtingen ingevolge de artikelen 82a, 82b of 82c, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste vijfhonderdduizend gulden.

Artikel 90¹²³

1. De in de artikelen 83, 84, 85 en 86 strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven.
2. De in de artikelen 87, 88 en 89 strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 91¹²⁴

1. Met de opsporing van de in deze wet genoemde strafbare feiten zijn, behalve de bij of krachtens artikel 134 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren, tevens belast alle door de Minister van Financiën in overleg met de Minister van Justitie en Politie daartoe aangewezen ambtenaren; zij maken van hun bevindingen procesverbaal op; hiervan wordt aan betrokkene in afschrift mededeling gedaan.
2. Met het houden van toezicht op het nakomen van deze wet zijn behalve de bij wet aangewezen ambtenaren tevens belast alle door de Minister van Financiën daartoe aangewezen ambtenaren.

Artikel 92¹²⁵

1. De personen bedoeld in de artikelen 87, 88 en 89 kunnen vervolging voorkomen door de vrijwillige betaling van een boete tot het bedrag te bepalen door de Directeur der Belastingen in overleg met de Procureur-Generaal.
2. De in lid 1 bedoelde personen worden niet toegelaten tot betaling van deze boete alvorens zijn aangezuiverd de onbetaald gebleven termijnen van de aanslag, benevens de kosten.

Artikel 93¹²⁶

1. Wanneer een veroordeling krachtens artikel 83 onherroepelijk is geworden of daaraan door de veroordeelde vrijwillig is voldaan, wordt de aan de Staat onthouden belasting, ook na het verstrijken van de bij artikel 60 bepaalde termijn nagevorderd.
2. De vaststelling van de aanslag tot navordering geschiedt door de Inspekteur der Direkte Belastingen; artikel 61 is hierbij niet van toepassing.

---

¹²² Gew. bij G.B. 1929 no. 96, S.B. 1995 no. 14.

¹²³ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1943 no. 141, S.B. 1995 no. 14.

¹²⁴ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, G.B. 1949 no. 37, S.B. 1995 no. 14.

¹²⁵ Gew. bij S.B. 1995 no. 14.

¹²⁶ Gew. bij G.B. 1929 no. 96, S.B. 1995 no. 14.

Artikel 94¹²⁷

Vervallen.

DERDE AFDELING

HOOFDSTUK XVI
OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 95

Behalve voor de reeds tot stand gekomen of nog tot stand te brengen aanslagen in de inkomstenbelasting over 1921 en over voorafgegane jaren, vervalt, bij het inwerkingtreden van deze wet, de wet van 29 augustus 1905 (G.B. no. 64) op de inkomstenbelasting, gelijk deze luidt na de daarin bij de wet van 30 december 1909 (G.B. no. 3), 29 november 1915 (G.B. no. 78) en 30 augustus 1916 (G.B. 1917 no. 4) aangebrachte wijzigingen.

Artikel 95bis¹²⁸

Indien en voor zover de na te noemen voordelen en stortingen voortvloeien uit een regeling welke ten aanzien van de belastingplichtige van kracht was op 1 januari 1940 wordt de opbrengst van ambt, waardigheid, bediening of betrekking verminderd:

- a. met hetgeen daarin is begrepen wegens voordelen als bedoeld zijn in artikel 7bis, eerste lid;
- b. met niet onder het laatste lid van artikel 10 vallende verplichte stortingen als bedoeld zijn in de laatste zin van artikel 7bis;
een en ander met dien verstande, dat uit beiderlei hoofde tezamen niet meer mag worden afgetrokken dan een bedrag, berekend naar Sf 500,- per jaar.

Artikel 95ter¹²⁹

In afwijking van de bepalingen van de "Inkomstenbelasting 1922" zoals deze vanaf 1 januari 1982 gelden, kan de Inspekteur, op verzoek van de belastingplichtige bepalen dat, uitsluitend met betrekking tot de jaren 1982 tot en met 1984, zowel ten aanzien van de bij hem in eigen gebruik zijnde eigen woning als ten aanzien van de daarop rustende hypothecaire schuld, de voor het jaar 1981 geldende bepalingen van kracht blijven.

Artikel 95quater¹³⁰

1. De bepalingen houdende de voldoening op aangifte worden voor het eerst toegepast op het belastingjaar 1995.
2. Voor het belastingjaar 1995 luidt artikel 42c lid 1 als volgt:
De overeenkomstig de aanwijzingen berekende belasting is ten minste gelijk aan de op grond van de meest recente aanslag verschuldigde inkomstenbelasting.
3. Voor het belastingjaar 1995 wordt in plaats van de in artikel 42b lid 2 genoemde

---

¹²⁷ Vervallen bij S.B. 1995 no. 14.

¹²⁸ Ingev. bij G.B. 1939 no. 113; Gew. bij G.B. 1965 no. 116.

¹²⁹ Ingev. bij S.B. 1984 no. 108.

¹³⁰ Ingev. bij S.B. 1995 no. 14.

termijnen van 15 april en 15 juli toegestaan dat deze termijnen in één keer mogen worden voldaan, uiterlijk op 31 juli.

Artikel 96

1. Deze wet kan worden aangehaald onder de titel "Inkomstenbelasting 1922".
2. Zij treedt in werking op 1 januari 1922.